

Aditi-Inana Kinga

Mágikus tükör szilánkjai

2002-2003

Mágikus tükör szilánkjai

Kis, fényes hullám kacsingat barna ölelésben
meleg, szerető nyugalom karjai megtartják
huncut kacérság holtan is nevetgélő fodrát.

Szépséges, fájdalomba torkolló,
édes találkozás mélyülhetne
kietlen, *vérfoltos labirintus*,
ösztönös vonzalom jeleivel,
szilárd erő csalogatja álmom
kitaposott útján, miközben nem
veszhetek el, feloldódni magyar
nyelv rejtett, ős zugaiban.

Eiffel-torony ember remeke,
színes síkidomokban megtörten
civilizáció-rengeteg roskatag,
megszokott formák vacognak
levegőben, talapzatok nélkül
részegen reszket arcunk élő láz,
adott terek dimenzióiban
fényes izzás halott vándorlásunk
paradigmák ősi rendszerekben.

Végtelen egyszerűségben
világ pulzusán életünk
lélegző tűz-gömb, *almák* hullása,
lyukas, fekete kazánból,
multiverzum lávájából,
fekete magok poklában,
izzó gömbök robbanása,
teremtő, fekete lyukak
nagyító lencséjén lélek
a magmában iránytű lélegzik,
lélegző, áldozati tányéron.

Születés idején értetlenül
bámul ránk a panaszos tűz-világ,
groteszk torzságunk kérdez, megtámad
a test-lélek eredendő bűne,
a tudatosság és a gyengeség,
a rothadó létezés és a vágy
könyörögve sikolt kék-zöld-barnát
megemésztő cigánykerekező után.

Veszélyeztetett *ember-korcs*
szentélyei végveszélyben,
fehér fény-villám ütötte
magányos, rendező lelkek
elhagyatott oltárokon,
kietlen bűnben, ostoba,
fojtogató rendszerekben,
gyilkos önelégültségben
pár ősi lélek menekül.

Ember építményei között
darabokban használdok el,
míg *középpontos központúság*
elhagyatottan roskad, vigyorog.

Vörösen izzó, tüzes *vágy* tengerén
kacér-csalogató, fekete lyukak,
pusztulás hírnökei, mereven.

Vörösen tűzdel sebes *vágy* tengere,
pusztulás hírnöke a fekete lyuk,
kacér-csalogató, merev, mozdul.

Vörös tűz a *vágy* tengere fekete
csalogat játszi, kacér, szépen elnyel.

Zöld természet vörös sugárzású *vágya*,
szelíden kacér csöndes méltósága,
elmerül távlati messzeség tükrében,
csendesen, könnyörgőn, figyelő csendben.

Felhő-füstös hajú, női gépezet, *űrlány*,
kelet mintáival, építő-lemezekből.

Multiverzumunk a *sör habja*,
földi, tört, szabadító igék,
kultúrák tákolt rendszerei,
felhőt álmodó, füst-hímvessző,
hús-vér, ideggel szőtt izomrost,
erotikus, lázas szövetén.

Töredezett, arany ravatalon
fényes vágyam *élő arcképei*.

Gömbök hálós, szép rendszereiben
töredezett, arany ravatalon
sokirányú, fényes, lidérc vágyam
élő ábrázatai, képei.
Karakteres, merev ember-testem
termékeny-napsütött, álmos tél-nyár
álmai, villámai tördelnek,
feszült-megfeszítetten túlélem.

földünk egy vízimalom
ívben zúdul a téboly napsugára,
szürke kikötőben szivárványos nő,
villámcsapott láz szökik a semmibe,
követ felőrli a férfi-szobor-fej,
égő város lángoló felületén
kristályos az ég levélerezete,
zúg-búg a vízimalom forog-kering,
meghajtja forgatott, tüzes vizeink.

Látom a mitológiát szárnyas fákbán,
lángol a gyökérzet erezete, ága,
krisztus-korona tövisén föld és világ,
néma sikoly gyászos, karmos-karú létünk,
rothadó, bűzös csonkja függőlegesén
törik kör alakú világokon által.

mi
Pirosas zöldben majmok repülése
pöffeszkedünk parányi tér-időben.

csendélet királynővel
Rózsaszínes-örvénylő multiverzumunk kékjén
trónol szép kiráylány, szétterpesztett lábai közt
robbanó virágzás, az égnek áldozat.

Könyv horizontján kék égbolt
szürkül, felépült városa
szimmetrikus a halállal
szép, rózsaszín virágzása,
napsugaras vegyületek,
fényes víz ős-vörös vágya,
véres vágyam fényes vize
ostoros csapások alatt
törékeny magok vágója,
beteljesülendő vágta.

Álmom az ég *mesebeli város*
előtt a víz zuhanó sugárban,
összetört kerek fogazatán,
fényben úszó, véres rothadása,
világhatalom köpi beleit
álmodó felhőkarcolóira.

Kékes-fehér áramlásban
görög *oszlopfő-szörnyeteg*
hús forrása fenyegetés
hasított-vésett márványa
sötét ornamentikával
tűz, izzás, lángolás felfal
paradicsomi ujjongás,
üres-üreges szürkeség
körkörös, kiáradó fény.

Virágzó sperma-szár
tüzes lány szemében.

Kígyómozgás, sújt a villám,
magma-láva, örvény-forgás,
ős-tekergő-tekeredő
hullámgörgeteg mintái,
tekergő, szép keringésem
virágzó petesejtjei,
vedlett, ősi rétegeken
megtapadt a sperma-tenger,
tüzes szemei üzennek.

Sárga lángolásból kinövő,
merevedő fallosz villámlik
fekete oszlopok ádáz erdején
zöld természet fájó üzenetei
fejében tövissek, vérző, szúrt sebek,
rózsaszín, merev túskebokor-folt, csúcs.

Feketébe hullást akadályoz
fénylő, sárgás-piros izzás,
zöld gyökérben a vörös sugárzás.

Zöldes-kékes hullámlásban
fény-vonal egyetlen útja
távlati rózsaszín felé.
(Nem találom szerelmemet.)

Zöld természet sűrűjében
sárgás-meleg fénylő arcod
körkörös, ős mintázata
szemed a tragikus égbolt
elnyel a rettegett gonosz
alakul lázittas arcom.

Napsütéses tájon
járkál dühödt árnyék
csúszik-mászik, izgő-
mozgó, borzas vibrál
lángoló színpadon
felfal minket a nap.

Felhőkarcoló vörös lemezei
égbe törnek átok-ember kincsei.
Ködös-füstös, villámló gomolygásban
vérvörös vízözön habjai mossák.

mondrian
Vizes csempéim színek gazdagságában
áramos fürdőt veszek, míg a mindenség
ellentéteiből szürke, áldott vagyok
holtpiros szenvedély.

Rémisztő halál,
fusztrált kietlen,
megbocsátatlan
szűz csírad bennünk
szűk falon innen
alapunk nincsen
vihar végtelen
unott formák közt
falakon innen
börtön-figurák
szervezet tervez
szerves-szervetlen
ismert rendszerek
feszített vágya,
halála kertben
tudatlan, feszült,
megszervezett terv,
jódos elemek,
halál a kertben.

Összetöröd meleget sötét-késsel,
feketét fehérrel, földet a nappal,
szívedbe vagdosott utcák házakkal.

Térden állva *menekülsz*,
éget piros rohanás
kevés reménnyel
lángoló torz-lét
nyitott kapu vár.

iskola 1-2

Tanulás kimért idejének
virága, szakadékos csúcsok,
merev völgyek árcai mélyén
körkörös virág szirmai nap-
sugarak mitikus színekben.

Nyiladozik, bontja szirmait
porzós-sárga közepe.
Napsugarak éltetik.

In the Magic Mirror

vér-vörös aurám
tüze barna közöny.
Sperma-magok éber
szemei ostorral.
Szív és vezető vérerek.

Művészet: idegenség,
bírhatalan sugárzás
harcos, sáros madara.

Művészet: bírhatalan,
(el)pusztító sugárzás
ősi, harcos madara.

Szárnyaló szabadság
törött darabokban
részeink rendezett
ős-rendezetlenül
menekülnek *táncba*
légies sivatag.

tűzgömb

Körkörös gömb hullik is nem is
csillagok hálójában,
alakos rendszerekben,
napfelkelte és naplemente.

istenanya és atlas

Harapott, nyers gyümölcshús,
primitív istenanya
földön telt idomai
humuszos ölelésben,
szürke kivetettségben
világa földelése,
tartom terhelt magamat,
villámhárító Atlas.

ördögi hiány

Légies, örvénylő,
ördögi ős-kacaj
tébolyom kincsei,
mozgás sugarai,
nyugtalan gomolygás,
fenyegető fájás,
földi kivetettség
csalogat feszültség,
ádáz, örült hiány,
merész, ódon távlat.

Görögök melegétől
ultraibolya sugárzásig.
Vörös rothadás zöldben
hasad tenger-ég kékje
vibrál fagyos forróság,
riadt izomrostok kötege,
röntgen-sugárzásban az állat
gépeken művi túlélése,
zárt térben játszik a fény,
elektromosság tündöklése.

Áldozat asztalán

ember-állat harcban,
primitív alakzatokban,
kék és barna *néző* előtt.

Narancssárgába tartó zöld
lajtorja sötétben-fényben
vágyaim kísértetei
gyámoltalanul az űrben
esendő, *elhulló idő*,
bizonytalan, fanyar mosoly
hullok feketén zuhanok
szerzetesi, tar-fejeden.

Felhőkön *ablakszegély*
éget, nyilall villámfény
töri láz-nőalakot
más-más perspektívába,
más-más dimenzióba
didergő sokféleség
rombol kusza hatalma
egyetlen irányba tart.

Száttárt lábbal a *fényes gyümölcs*
vágyakozik légies szépség
 kozmikus alakzataiban.
Szélvihar járja át keresztjén
csalogatja duzzadó élet,
gomolygó ködben hús melege.

Fekete-fehér zárkában
kínzóeszközök tartanak
ébren megkötözött,
imádkozó magyar.

Kiszolgáltatott pózunk,
sérülékeny földgolyónk,
zárt pályáján megfeszül
domborított mellkasunk.
Fedetlen felületén
csatazajos viharunk.

Tengeri szél hullámain
lebegő-fehér kísértet.
Rendeződő szobabelső
merev, üreges *szemekben*.

Keleti szépség macskaszemei
karmokkal révedőn.
Éjsötét égen kormos láz-szirénje
teste fényes körén ölelkező
földszagú hullámozó búzamező
karmos, esendő felhő-vonulás.
Szivárványos látás mély felszínén
felhőörvényből halotti maszkom.
Gomolygó kavargás iszonyata.
Elrévedő szemei tengelyén.
Édes-szomorú képekbe hullok,
szivárvány kering láz-szemem körül.
Mély felszínén megfeketedett vér.

Színes lelke átázott lapokon.
Erotikus vonalak, idomok.
Oszlopos szimbólum vonzáskörén
rózsaszín vágy-virág égnek feszül.
Mag-magma-mintás forgó keringés
virág-világ közepén, tű fokán,
fekete lyuk tébolyult, viharos
erő *vágy-virága* idült kóró.

íme, ember teremő ujján
föld terhétől torzul, öregszik.
A művészet: sebhelyes börtön.
A tudás fáján az élet halódik.
Kókadnak ernyedten hulló tagjai.
Elpusztulunk kegyelem nélkül
törekény rogyadozó-ragadozók.
Szerelme táncol fényes kacagása
fehér márványtömb édes hajfűrtjein
kunkorodó élet vonzalma.
Lábujjakban csalogat kacér tökély.
Szépséges árnyakon diadalmas test.
Ádám-Michelangelo-Rodin
aranyszínű izmos bronz teste.

Villámok ujjaim
hegyén hallgatása.
Sebeket égetnek.
Érlelődő *magok*.

Ózike riadt pillantása
kutatja a félve tudottat.
Remény égető lépkedése.
Sebzett-kietlen sivatagon.

Nincs két egyforma fa,
amint két egyforma ember sincs.
Ez a *személyiség*.

Fatörzsek szerelme.
Földszagú *magány*.

Hegyek szikláiban
görcsös élet láza.
Élni akarás görcsei.

Görnyedt rogyadozás,
hajlékonyság hómezeje.
Örvényein.

Fák sokasága közt
szép kislány *énekel*.
Kincses-fényes földön.

Művelik a földet
kis bogárkák.
Saját *sírhuk*
ássák.

Forma-*sokaság*.
Generációk sorsa.
Szellemelek körvonala.

Komoly *átszellemültek*,
csak ha tartjuk az eget
meztelen szabadságunk.
Humuszos föld melege.

Térben elterülő *ember*
dimenziói határon innen
új és új huncut arcai.
Élő lélek halott maszkja.
Szomorú, kacér mosolyog.

Egyéni póz esendő talaján
szépség ölen homogén *képzetek*.
Szakadék a multiverzum álma.

Elterül az ember a határtalan terein.
Test felszínén innen és túl új és új arcaink.
Halott maszkjait élteti hullámnzó mindenség.
Szeretkezik vibráló, villámfényes dallama
mosolygó *maszkja*.

Rózsaszínben végnapjaink tébolya.
Nincstelen ember imígyen mulat.
Neonfényes, magának teremtet
civilizáció-rengetegben
gondja a lelke sosem hallgat el
művi sivatag színes zajában.

Vibráló, éles rózsaszín művi
fénye világát, lélek-éjszakán
hasogatott láz, *kietlen mesénk*.

Természetes élet hullámnzik
ormótlan formátlanság
piros, ősi bája tekereg
pulzáló, egészséges erő
izzadt, unott koldusban
primitív, *énekes* vér.
Unott, szendergő *koldus*.

Kék-sárga, tágas, levegős űr.
Lopakodik szívben a *magány*,
osonó, lidérc árnyékaink.
Computersugaras terekben
szorongás, rideg szörnyszülöttek.
Arcunkon bizonytalan mosoly.
Mesterséges multiverzumok.

Görög *ádám* göndör haja
szépséges tökély a térben.
Mefeszített fej a nyakon.
Hullámmozgás párhuzamos.
Görög *ádám* göndör fejét.
Játszanak inak és izmok
megfeszülő, lázas nyakon.

Hullámmozgás párhuzamos
az ész, a víz, a kéz, a szív
lankad kivágott kereszten.
Göndör ádám éber a lét.
Feszültség édes álmai,
sugárzó mellkas-burokban.
Görög, ébredő szerelem
gomolygó köd, fényes burok.
Szépséges tökély, görög fej.

Lélek folyik át anyagba
hullámozó idegrendszerem.
Szöttek-minták, sáros képek.
Szomorúságom menekül
érhálózat, fonál, esély
törvények hálós mezején,
törvények-idők terein.

kőszikla állatbőrben
Kőszikla fájdalmai
állatbőrben tört tagok.
Áldásért rimánkodó
kézfej, nyitott sebhelyek
pulzáló verőerén.

Állatbőrben gépezet, kőszikla
fájdalmának lázas verőerén
nyitott, vörös, pulzáló sebhelyek.

Törött kézfej, gépezet.
Áldásért rimánkodik.
Állatbőrben kőszikla
fájdalmas verőerén
nyitott, pulzáló sebhely.

Almafa-lomb az ég idegzete.

Ködös *almafa-lomb* az ég.
Görcsös esély halvány-zöldben.
Hív az egyszemű szörny engem.
Öljem meg a kígyót. Megesz.

American Gothic 1-2

Felhőket karcoló szárnyas ívelés
riadt hangyái izegnek-mozognak.
Kesernyész, pénzszagú birodalomban
merev, szigorú, görgetett rendszerek.
Cinikus szalmabábok parancsolnak
ős-kultúrákat vasvillára tűzvén.

Felhőket karcoló szárnyas ívelés.
Szigorú egyszerűség merev szobrai
parancsolnak kövek zsarnok-komoran
ős-kultúrákat vasvillára tűzvén.
Pöffeszkedik erő, megfélemlítés.
Velőt szív a földi, csatakos éden.
Üzetett hatalmak bájos hálóján
átmosott halak partokon vergődnek.
Amerikai barokk gótikában
áramosított, lidérc klasszicizmus.

Mozgásban törött arca.
Egymásba játszó lények.
Állati karmaikkal
alakos, álmos *színek*,
színes, játszó alakok.
Vibráló rendszereim.

Sokarcúság pergő misztikája,
könnyek meséi hegyes karmokkal
belévájnak, széttépik a testet,
láva tör fel, tápláló magömlés,
törött testből a véres bensőség,
mély tér, tengerölelés holt ölen
teremtő erotika, rögs föld,
rettentő szeretkezés a légben
összetépett agyunk, lázas testünk -
Isten fújja *iszonyú kezeim*
világait füves, humusz-ölben.

Ecsetvonás, festékfoltok
törik teret, időt, síkot,
napos, *határtalan tájon*.

Húsos, meleg, rózsaszín lidércem
alakzatokba törve él, dalol.
Mozgó gépezet, vizek robotja,
szürke gomolygásból kőszikla-lány.
Fényes közép háromszögben gyönyör
forrása kiürül, elhal a fej
messzi távlatokon *pucér életfa*
kiterítve lödörög halott lét.

ékek sorjában

Hullámozó testek zöld-kék lángolás
ékeket kivág szívó hatással.
Láthatatlan ismeret zuhanok,
megnyújtott lovam álma megfeszül.
Szirének tánca zöldszáras imám
fényesfehér virága combokkal.
Hullámvonalak vitalitásán
rejtett lég áttetsző, azúr gömbje.

Elmerülő csodálkozásom
szikár, magas termeted.
Szép vonzerő burkában
epekedésem *nemes arcért*
szerény, szelíd sugárzás,
formásan a szenvedés,
fájdalom komolysága
büszke, drága tartás léptei.

Primitív önelégültség
dús, fekete ferde szemmel.
Kígyófejű nagyúr és nője.
Királyi fenség kong üresen.

Fekete mellkas

az ég sikolya.
Zene didereg
dallamaiban.
Szeme a napban
sötét fájdalma
az éjszakában.

Rózsaszínes fehér arc, szépség,
pirosan tart az éjszakának.
Fekete fájdalmas dallama
ütemes ritmusokat dobol,
fényes vére üti a ritmust.
Bizalmatlan mosoly tündököl.

Szárnyas angyal virágos tollakkal.
Évezredek sűrítve nőalakban.
Magma-hasadásban kinő a földből,
föléje magasodik.
Fülbevalója yin-yang, napban a hold,
repülés széttárt szárnyakkal
mosolyra nyílt ajkakon.
Olvadok, összezúrom magam
üres, könyörtelen, holt rendszerekben.
Homlokomon a diadém hullámzó aranyhajam.
Homlokomon a diadém háromszöggel.
Hullámos aranyhajam égi szózáttal.
Riogatnak, míg a száj mosolyog, kinyílik,
égi szózatot zengve.
Telt kebleim között sugárzó Krisztus szíve.
Ráboruló lepelben hajhullámok.
Rebegek.
Ösmagyarok varkocsában lovak sörénye,
szabadság madárdala.
Hullámzó ég csillagokkal.
Fejdíszemen kígyók tekerednek.
Az örvénylelés körülölel.
Örvénylező kígyók kísértének,
biztosítják a repülést.
Sziszegnek mellem alatt.
Lepleim leveleim madártollakká alakulnak.
Szárnyaid palástján hullámzó aranyhajam.
Ölölő lendület, nyakamon az életfa, a kereszt.
Víz fakad belőle.
Szilárd, karcsú, megfeszített női test megemelkedik.
Víz fakad belőle.
Elhagyja a földet halotti gyolcsban, halotti lepelben
körkörös vonalak közepén, körköröség könnyedén
szálló diadal. Nyitott létezés üreges koronája.
Gyönyörű nőalak, a test ideálja.
Törött plazma-gömbben alakuló, ajándékozó
pulzálás képlékeny földön.
Teremtett gömbök a földön.
Örvénylező körköröség.
A kígyó kísértése minden oldalról.
Többrétegű szárnyam katonák csillaga.
Lepelben, földbe ágyazott lábam még nem született
meg. Nem tudok elszakadni, nem tudok szállni.
Föld-plazmában lepel alatt. Kész lábam a kígyón,
a földből nőtt ki.
Szárnyas angyal virágos tollakkal,
virágos levelekkel.

Kupola hűse templomboltozat-testem.
Fényáztatott, fénnel átitatott
gyökérszetté változom dús lombkorona.
Pulzáló, képlékeny föld terem-tart-enged.
Tágul a kígyó szorítása.
Nem eléggé éber, elereszt.
Taposom a földet, életemet.
Felrobban a plazmagömb.
Virágos világaim szürke virágai.

Virágaim kelyhére 1-10

Tekergő zöldszárak,
labirintusos rengeteg.
Örvénylő szippantás
árnyakon, ereken.
Élet nedve csillog.
Megsemmisülésünk
fényes-fehér folton
ragyogunk, pusztulunk,
ragyogunk az űrben.
Árnyakon, ereink.

Zölde napkorong közepén
körök, tölcséres szívóerő.
Az oszlopos termékenység
kacsingat az aranysárga lyuk,
szürkés-fehér fényfoltok, zeném.
Árnyakkal, piros erezettel
sötét-bordó bársony simogat.
Fekete közép piros erezettel.

Féherhabos hullámozás
sárga életerővel
porzó kandikál
sokasodó energia.
Zöld rengetegben,
barna föld-foltokon
energiám sokasodik.
Teremt az ujj.

Világító hófehér fény,
hófehér fény-világ melegít.
Csillagokkal ruhám redői
fürösztének, borítanak.
Selymes-zamatos hullámok
gyengéd fodrai hullnak
rózsaszín, gyöngyöző forrásom
finom, leheletnyi szárnyain
szirmos-harmatos habos lebegés.
Ölelés szürke árnyain.

Szürkés-fehér árnyak fehér fényből.
Zöldes-piros erek barna foltokon.
Zöld szürkés-fehér rengetegben.

Zöldes szürkés-fehér rengetegben,
éles fényben szürkés-fehér árnyak,
fény-piros érhálózat barna foltokon
simogat bársonyos bordó.

Habos, szürkés-fehér rózsaszín
rengeteg fodros hullámzása.
Egy szál virágban a határtalan
átölelhetetlen
alakos színeitek
elvarázsolt kincses szigete
földszagú magányom
elvarázsolt, fehér vízililiom.
Égetett istenarc.

Fehér, virágzó tükör-szilánkok
sugároznak narancssárga foltok.

Sírjaim gyászos, holt vize
szilánkos, sötét bugyborékol
fényfoltos fekete földfolyam
a pokol napsugarait
fújja a szél hamu-fényem
virágaim közepébe.

Szürkés-fehér rózsaszín,
fodros, hullámzó rengeteg
pulzál világa virágban
átölelhetetlen
színes, földszagú varázs,
magány.

Szilárdleves kőtömb
szűkülő vulkán krátere
színrengeteg fölé emelkedik,
beszippant a szívó-húzóerő
ismeretlen rengetegben
a földalatti város rejtelve
műanyag, fordított tölcsérben.

Izzó, vörös láva,
mag-magma tör fel
színrengeteg alatt
szürke kőrétegek.

Megfeketedik
az izzó görgeteg
megkeményedik.
Fújja a szél hamum
virágaim közepébe(n)
sötét folyam tördel,
táplál, megrészegít,
mindent elnyel.

Értő, piros virágok.
Piros virágok értőn
meredő nagy szemek.
Villámlik, ragyog
a szem gyümölcse
csillámlik szemtől-szemben.

Kihívó, tavaszi kimonó,
pillangó kacér mosolya
kéz virágain
tűzpiros, napsugaras lepel
fényesedő gyümölcsei, virágai,
értőn meredt nagy szemek
csilingelő mosolya,
hajában gyümölcsök.

Kacér mosolyú pillangó
nem száll le kéz virágára
örök pillanatban
tűzpiros virág fényesedik,
lesz aranyárga lepel.

Pillangó kacér mosolya
száll a kéz virágára
tűzpiros, napsugaras lét
értő vibrálása,
meredt, nagy szemei
csilingelő dallam.

Waiting for the spring
Svagrik Gábornak

Állóvíz feszül T-tengelyben
feketés-kék nyugvó alapon,
elterülő hórétegeken
aranyárga, gyöngéd meleg,
földbarna erdőtüz
elmosódott lángjai,
véres, légies könnyörgés

nincstelenben száraz kórók
forró lángoláson túl és innen
sima, éles hideg nyugalma
lerakódik halotti csöndben
rétegződik puha vadság
sorsban élettelen szenvedély,
földszagú, tűzszagú mozgás,
magány.

Arany szivárvány

Márkus Csabának

Körkörös arany-szivárvány aranyesőben
susogó lepleken aranyos lebegés
légies lepleken napkorong előtt
lángoló hajam borítja lángoló fejem.
Mágneses erőterben mozgó vonzalom,
vágy kiugró elmozdulása,
szépség mámoros támadása
mellbe vág duzzadó élet,
az aranysárga vágyakozás
napkorong ívéen
fényes élőlény erőteljesen tart felém
fantázia-vonalak díszein,
aranysárga napkorongok ívein
kiugró nőalak aranyos leplei,
a szépség máмора,
napsugarak angyalai,
fantázia díszítő elemei,
a kígyó, a macska, a királyi fenség
bánatos, szelíd büvköre,
elmosódott szemek,
a karcsú-sudár fa
aranysárga napkorongok ívéen
lángmeleg sugarak angyalai,
égő tűz, a napkorong lángol,
lángol, lángol.

Gejzír

Lámpafény ujján körkörös rétegeken bővül a lét.
Orgonasípok vízesése zöldes-fehér kráterem
életcsíraiban rácsos szerkezet pereme örvény
a szürkésege világűr légüres tájain üstököst
követő terjeszkedő körhullámok.
Terjeng a fény feketébe égi szelek árnyain.

Éjfekete kereszt 1-2

Éjfekete kereszt áll vérekes naplementén
szürkén hullámszik a föld sivár, sivatagos, sárga
szélfúvás a homályban harmatos derengés
kopár buckák között éjfekete kereszt áll
a völgyben fájdalom, felhőfátyol hómezőn.

Éjfekete kereszt szája, szemei szél fújta homályban,
vérekes naplementén szürkén hullámszik a föld sivár,
sivatagos lellem siralomvölgy-fájdalma éjfekete
kereszt felhőfátyolban, hófehér mezőkön,
szélfúvásos hómezőn, felhőfehér fátylakon,
szélfúvásos homályban.

Áramos sziklák 1-2-3

Áramos sziklák lábai fényes-fehér futóhomokon
csendes, elágazó forrás fakad, patak csörgedezik
árnyakon a pusztaságban melegítő hómező.

Fényes-fehér futóhomokon elágazó holt-halott patakok
tükrös árnyaik nyelvi képekbe fagyott feszültségem
a villámlás-háló fény-képeim lemerülök melegítő hómező.

Áramos szürke sziklák lábnyomai fényes-fehér futóhomokon
izzó vérrel halálán a patak tekergő, szétforgácsolt kínokon
elágazó, tudattalan dobog árnyain és meghasad narancs-
napsugárban a humuszos, fekete föld rögein kizöldül vére
a fekete melegíti jéghideg hómező.

Virágzó szenvedély 1-4

Pulzáló, elterülő testek melegéből piros körök
porzós magokkal nyílt, virágos szenvedély.

Pulzáló, sebzett testek körei kövek börtönében
virágzó szenvedélyei nyílnak az égboltozaton.

Elterül pulzáló testem melegéből piros köreim
szél szárnyán spermamagok nyílt, virágos szenvedély.

Pulzál a föld elterülő testem melegéből piros körök násza
megtermékenyített petesejtjeim áramló-áramlás-áramlatában
kinyílt, virágzó szenvedélyem.

Női nemiszerv 1-2

Karóba húzott női nemiszerv nyitott kapujában fehér rózsza
szürke-árnyékos, fátylas leplein áttetsző sperma-nedű, sperma-áram
koponyámé a láz, a rettentő feszültség.
Maghasadások fényáramlata dermesztő tébolyom.

Karóba húzott női nemiszerv nyitott kapujában fehér rózsza
hullajtja szirmait a sperma-áram fekete folyama oszló-foszló-
bomló fallikus nedű koponyámban fogai harapdálják fátylas
lepleim magjaim hasadása rügyezik a hasadék hasadéka
porhanyós földön a fény.

Virág sivársága 1-4

Zölderes, sárga oválisok földesbarnán, fehér sivatagon
kiűzött, hullámzó testeké a virág belőlük a sárga-lyukas
korong, zöld körök szakadékaival virágom sivársága a
sárga, lyukas korong zöld körökkel.

Siralmas föld hullámzó testeké. Kiűzöttek fehér sivatagon.
Tejfehér köd-felhők szárnyai fátylán testemben fényhomok.
Nap virágai ölelkeznek, szerelmük hullajtja magjait.

Narancssárga, átluggatott napkorong zöld körök szakadékaival
virágaim sivársága gyengéd, lágy ölelés melegét óhajtják.

Sivatagon kiűzött, hullámzó testek égő, lyukas gömbök, nap-
virágok sivársága zöld körök táncaiban ölelkeznek, hullajtják
magjaik méhem mélyére. Szakadékos születésük fényáztatott földön.

Fehér tér a napban

Napban fehér kövek rétegződnek
rétegei oszloposan emelkednek a
légben nemtelenül szeretkeznek
lég a kőben, kő a légben fehér-
megfeszített fallosz. Fénypontok,
fehér kövek ismeretlen teremtmény,
láncán az örök-vibráló rezgés,
a megfeszített hullámmozgás,
megfeszült levegőrétegek,
fehér tér a napban.

Tudatlan szem

Ösvény íve ködben, barna fennsíkon
könyörtelen-veszélyes zóna, gomolygó
övezet a köd-isten tudatlan szemén a
fényes-fehér parancs, villámok villámlásán
a cselekedj.

Zeusz játéakai

Villámok odaadása légies-szabad földön,
könyörtelen csatamezőn víz-, fény- és
vérzuhatagok. Zeusz átváltozásai komoly-
komor játékein karmos, fekete korom.

Égi menyegző 1-3

Ég kékjén a világítótorony fénysugára felhővonulás sziklával -
Kék lángolás, felhővonulás zöld, hullámozó szerelem fölött.

Hullámozó szerelem vizein csipkézett szikláink: az isten menyegzője.

Azúr vízesés fénysugára, csipkézett sziklák lángolása zöld,
hullámozó szerelem hullása lebegő-fehér felhőfátylakon égi menyegzőm.

Szerelem helyett életem: keserű büntetés.

Démonok 1-6

Küzdelem a szilaj fáért, lombosodó koronáért véres hús,
pulzáló szemideg szívverésén dermedt, merev üregek.
Kőszikla áll, feszül a napban.

Kigúvadt, halál-feszült, üres terek, fényporban hajlongok,
néz a szépség. Por-hamu járja át izzó szemem termeit.

Karón a bőr lagymatag lóg petyhüdt ráncokkal az ég süvít
a szél izzó kiáltása: csontalmazokat építész serényen
vérző, rőt idegekkel.

Kínlódunk szülés idején a magány rettentő sikolya elkísér
ráncos-rokkant árny-sejtjeink kósza-kusza elhasznált tömegét,
agyonkínzott, mérgezett nedű.
Magatehetetlen, megkínzott emberiség.

Megkínlódnak a szülésben minket, sikolyunk magányát,
megelőlegezett pusztulását. Árny-sejtjeink magatehetetlen,
kósza-kusza, ráncos tömegét, mérgezett nedű,
elhasználta, megrokkant emberiség.

Pucér-élő lélek éjsötét korban hempereg a disznó, villámfény
hulláma gondozza a kertet a lázas feszültség, az állati én.

Sebhelyes szerelem 1-2

Sebhelyes szerelem fénylik körkörösén üzenet az égből.
Felhőkarcoló fülekkel istár oltárán fehér párolgás véres nedvekkkel.

Éket ver a fény házak rejtekén fehér lubickolás, gőzfürdő villámokkal.
Napkörök véredénye barna odaadásban füstszallagok örvénye, a végső
fehér kör hidege vonzásában a füstpára.

Felhőszövet 1-3

Felhősejtek lélek-szövedéke, légies kövek szövedéke
fehérlik naptestem tökéletes éjszakája.
Sejtspirálom tekereg az éjszakában a fény-sejt
kacsingató szövedéke.

Felhőszövet, világszöttek sejtjei hírvivők isten
leheletén alszunk mi szürkék lebegő-szöttek
szövedékén a fény- és vérerek, üveggolyók a
láncolaton, szívdobogásán a lelkek hírvivői.

Felhők a sejtek szövetében légies kövek
rétegesen fehérlik az alap lángol lemenő
nappal, levegős vízben, fény törvényei szerint.

Megtermékenyített anyaföld 1-3

Ujjak, hímvessző anyaföld nemi szervében
keresztünk a szeles nap pusztító diadalában
viharos életem leveles magjai.

Ujjak, hímvessző anyaföld nemi szervében
keresztünk a szél csábító hódítása beleolvad
napsugárba izzó, véres gömb vonzása a fekete lyuk.

Hímvessző, a teremtmény ujj anyaföld nemi szervében
keresztünk a csábító szél fújdogál a napsugárban
izzó, véres gömb vonzása a fekete föld.

Szárnyas szörny 1-2

Vérző fogak cikk-cakkosan vérző fogaskerek
meresztli cikk-cakkosan fogait.
Vadállat, szárnyas szörny ívelése.
Sárkány kígyózik örvénylő foltokban
lángvörös szabadság.
Minden szépség elérhető.

Kígyózik a sárkány örvényében a szem
megfeszített, lángvörös szépsége.
A halál mumifikált teste glóriáján a szabadság.

Szárnyas magok 1-2

Szárnyas magok szeles repülése
hajas szalmakazal rostjai.
Vérző görnyedés hajlik kereszt
alakban az áramló feszültség
információs rendszerekben a
nélkülözhetetlen szerelmes szó,
a pozitív-negatív ige fénylik
ércesen nyitott távlatokon.

Szárnyas magok szeles repülése
szalmakazal rostjai vagyunk
áramló feszültség a szélben
perfekt kötegek képeimben
elégnek. Megkövesedünk.
Fénylik az ige égető-pusztító
istenarc tájain sugárzik tejfehér
köd-szemem.

Örvénylő nap 1-2

Mag rétegei föld hullámaiban
légáramlás fény gyorsaságán
körkörös, fémszínű, ezüstös
szürke nap fekete foltokkal.
Föld felszínén a felület át-,
behatolhatatlan örvénylő napnak, magnak.

Magok rétegei föld hullámain
téli napom fényes gyorsasága
a földön merev, fekete feszület
örvénylő nap, mag behatolása sötét tájon.

*Virágzó tövis*ek hangzatain
kiszögezett téridő-nemzetem.

Rózsaszín hormonok
Berendezett világunk.
Rózsaszín hormonok
tervezte nappali kék ég.
Reggeli szellőztetés
kávéval sötétjén
lelkes szimbólumai
hullámzó körzetében
a háló hangjegyei
szögekkel-virágokkal
kávéízű, halálos
lelkesedés fusztrált
tudatlanságban.

Félelem 1-2

Mesterséges művi iszony
kék mesterségén a rémület:
égigérő fák karcolják az eget
a félelem rettegett hatalma riad.

Mesterséges művi iszonyom borzongása
megszerkesztett kék horizont versei
felhőim az emberiség bábel-tornyai
rémületéből készül vélt védelmem
természet rettegett hatalmán a háló.

Önarckép 1-3

Kiszögezett szemek töviskoronámban
hajszálerék fényes-havas gyökérzete
fakorona kopár fejemben rögzös föld
göröngyös gyökerekkel ráncos idegrostok,
- sejtek nyúlványai, vért termelő faggyúmirigy
föld szövetében.

Kiszögezett szemek töviskoronámban
fényes hajszálgökök, - erek rögzös fejemben
a kopár fakorona ráncos idegzete
föld szövetében megalvadt fekete vérem.

Kiszögezett szemek töviskoszorúban
fakorona-fejem fénylő gyökérzete
ráncos-rögzös föld porhanyós szövete
idegrostok, - sejtek körvilágok erezte.

Kór-bonc-tan 1-2

Lángoló-sárga melegben véres tehetetlenség
torz, vizenyős szemek, egyszerű, pimasz
fájdalom rebeg torz szörny halál vonalkáival
kór-bonc-tan.

Torz szörnyek imádata kór-bonc-tan oltárom.
Gerezdekre szétszedem magam.

Vedlő arcom 1-3

Vedlő arcom maszkok fintora.
A halál nyúz meg villámokkal
hullámozó, mozgó anyag viharban
a föld gyökerek tápláléka a
sötét zivatar villámfényben elmos,
oldódik a légies föld oszlik-bomlik
panaszos istenarc, szomorúfűz.

Sűrített-hullámozó magam
földi eltemettetésben
panaszos istenarc, éjszakám
hasadása, megsemmisülök,
eloszlom feszített villámaival.

Légies oszlás-bomlás gyökerek
tápláléka, koronáé az áldott anya.

Napraforgó napkorongján szemeim
kék hullámokon hold-, napfoltok
kimagozzák
testem fénye hold-, napfoltos fehér
köd tengerén.

Vöröses lángolásban *tollas* gránátalmák
bikinivel az arcon a *szózat* szépséges, halálos.

ruhák

Készen: cipelni alakos színeket vonalakkal,
hullámokkal bő ruha, szűk ruha.
Rendszereket felemelni.

Dolgaink: napok, üzletek nyitvatartási idő
keretében kiléptem.

fűrész

Fűrészelik természetet alakokba, formákba szemek burjánzását: kiszámíthatatlan.

Fűrészelik színek, formák természetét, burjánzását a szemek.

Színek, formák, szemek természet burjánzását fűrészelik.

Színekbe, alakokba fűrészelik természet burjánzását a szemek.

A fekete ajtó

Halálkoszorú élő-örvénylő szemei
rettentő-fényes kéz díszei érintésén
a lehetetlen elhullott, nagy szemei
hervatag halálkoszorúján a piros
rózsafaj elvérzik fagyos vére a fekete
ajtón didereg üveges szemei, a piros
rózsafaj kiontott vére a fekete ajtón
fája hasad, éget, oszlik-bomlik a vég
karcolata, a sebzett, öreg fa sebes
idegzete foszlik mint anyag a fekete
ajtó idegzete, a rettentő fényes kéz
érintésén a halálkoszorú örvénylő szemei.

Halál 1-3

Fekete zárkában vizenyős testem,
rohadó arcom csontváz-kezei
ölnek és letörlik könnyeimet.
Éles sikolyok áramos sötétjén
tördelik kőbe zárt testem a
ketrecben párduc néma ordítása
sírüregem bömböl a csonthalmaz,
véres húshalom oszlása-foszlása
búzlik vizenyős, bomló testem
áramló villamossága rettentőt
kiált a sötétben sikolt-süvölt-
süvít a halál.

Kínzás a fény fekete zárkában.
Lilaruhás, vizenyős férfi görcsös
tolószékben roskad, csontváz-
kezei mereven.
Sír csupasz ürege sikolt a bömbölő,
néma csonthalmaz oltalmazza a
pusztulást.
Lilaruhás, vizenyős férfi rettentőt kiált.

Elhagyatott, sivatagos köd éles szemén
sivárság metsző, áramos sikolya
sírom üveges ürege sötétjén vizenyős
szemeim, ügyes csontváz-kezeim.

Stúdió

Stúdióba varázsolt képzelet,
idegsejtek áramos kapcsolódásán
szűk térben keresztbe tett kéz
kérdez tengernyi idő jégbe fagyva
a mocskos hómezőn alakos,
szürke világról.

Absztrakt

Földet alkotó kőzetek,
gránitlapok szötte,se,
alakos absztrakt üzenete,
a vibráló mindenség láza.

Táncpróba

Rejtőzködő szörnyek közt,
kék-piros lábaim közt,
taposó szél- és vízimalom
erejében a torz roskatagok
egymás kezei között izzó-
jeges puzzle-darabok,
táncpróba esőben.

Borzas-szeretett árnyaink:
deres-fagyott jéghideg fáink,
sötét bokrokon a didergés.

Arany ragadozó

Szerelem sivatagán vad udvariasság sötét arca.
Naptól sugárzó homok színezi jó kedélyű, primitív
egyszerűség.
Kék ég alatt harcban az elemekkel a
szívben hódolat, imádat az arany ragadozóért.
Aranyeső alkotása az aranyfüggöny mozgatói előtt.
Sárga rengetegben az életfüggöny.
A meghajlás alázata alkotóerői.
Aranyleplek szent mozgatói az esőben.
Szívben imádat, hódolat az arany ragadozóért.
Az arany-ragadozó sivatagi nap.
Vad alkotóerő perzseli a sivárságot.

hasadok

Vad elemek támadása, a ragadozó pokol perzseli a sivárságot.
Hasadok fény-szemén, vad alkotóerő villámain.
Hasadok a tűz, a víz, a föld, a lég tejfehér köd fény-szemén.

aranyláz

Naptól sugárzó homok lerakódik.
Szem-csékkel írom szerény hódolatom.
Sárga imádat, vad alkotóerő alázata.
Aranyláz mozgat gyémántszerű előtt.
Elemek hasadnak lélek-anyag.
Tejfehér köd fény-szemén a homok, a világ.

Szilárd, merev, törekeny karcsúság *menetel*
megkötözött kezekkel, gólyalábakon.

Sudár lény megfeszül. Évgyűrűk fatörzsben.
Merev kövesedés. *Szűk kalitka* idővel.

Megfeszített, hívó akarat csont-bőrben szemben
széllel, feszes, előre mozduló felsőtesttel
gurguláznak kigúvadt szemek. Bomlaszt-málaszt
a fekete lyuk. Kősziklák gyökérzete hasad.

termékenység 1-2

Gyümölcsöző termékenység primitív egyszerűségében
női természetem.
Létem: karomon a csöppség. Örökkön parancsol a víz.
Pillanatok gördülnek tova. Rendeződik az örök parancs.

Női, gyümölcsöző termékenység faragott, afrikai kanál
domború-homorú tánca egyiptomi király fején kígyók,
aranyárga napok delén.

A téboly és a halál üdvözülni egy ponton a *megfeszített*.

Tudatlan sírás-rívás. Fekete koponyacsont nagy fülekkel és szemekkel.
Meszes nyakcsigolyák irka-firka betűi.
Arcom cellája lebeg sötét alaprajzon. A sikító-rívó máz fekete monoklival.

liliom 1-2

Virágos tündöklés. Fehér várakozás. Glóriás csillagok álmában
a liliom védett a vihartól világ szerelmében.

Tündöklő virágzás. Fehér várakozás álma a liliom
világ szerelmében átszellemült vágya a légies tisztaság.

vonó 1-2

Megnyújtott húrokon pattanásig feszülő rezgésünk
hullámain uralkodik törvény vonója.

Pattanásig feszített húrokon tébolyult rezgésünk
hullámain uralkodik törvény vonója.

Hegedű hangjain egyensúlyozó bohócok
forgószínpad kellékei között.

kis világok

Fekete pontok napsugárban. Szeles vitorlák lobognak.
Érzékvariációk az agyban: a fül, a szem, a száj.
Fekete lyukak sűrű élete.
Kényelmes, biztonságos világunk szerkesztjük vizeinken
széllel hajózunk hullámainkon elillannak kis világaink.

Töviskorona 1-2

Töviskorona ismétlődő körein szeszélyes energia-formák,
határtalan fehér köd-változatok.
Fodrozódó, bírhatatlan intenzitás átölelhetetlen, játszi varázslatok.
Összpontosult, szürke, örök csodák teremtő robbanás csodái.
Hullámzó törvény hamu-versei kör alakú, teremtett világai az egynek.

Köralakban elrendezett szögesdrót kezdete-vége
összeér töviskoronában mozgatott ér, ideg.
Felvett alakzatok, bejárt utak, szeszélyes energia-
változatok kör-körös hiánytalan körei varázslata.
Nincs mi pusztuljon. Porszem és e vers ugyanaz.

Vérfoltos szárnyaikon töviskorona beleég sejtjeink-elemeink plazmájába
elfolyunk szabadon idegsejtek között győzedelmes szabadság.

Vénusz

Kagylóban igazgyöngy sivatagos hullámain
örvénylés zuhanásán ágaskodó Vénusz
zárt áramlásból, űr plazmájából tekeredik
a spirál, orgonasípok dallama, a fekete zongora.
Lovagló ülésben a vágató szfinx rejtőzködő lét
forrásán, rejtélyes színpadán, szürkesség örökében
könnyörtelen villám hasogat, elnyel élettelen kömezőt
a fekete lyuk, a robbanásig feszült magány
rezgő-vibráló dallamára tiszta, áttetsző buborékok
születése az ürességnek.
Szférák csilingelő zenéjén átmos az égi hullámmás vize.

Élettelen fán: kerítésen gombák, mohák
zegzugos élete a *kikelet* zsibongása.

Fehér-fekete csúcsokon habzó-tarajos hullámmás,
barázdált pusztaság rejtőzködő *ős-sejtjei*
megszületnek csillagokban.
Megenyhül a rideg szikla, a világ fallosza *ős-sejtjei*.

Riogatnak emlékeim a park ridge-i fák.
Hiábavalóság születése *torzszülött*
művészmagunk: kijár a vér-, velőelszívás
nekünk az OM.

Véres-fehér csontváz-kezek fekete eleganciája.
Méltóságos, merev férfialak, lángoló háttér beszél
természet színeiben.
Átázott arc sírba rothad, fekete szemei folynak,
kiürül, mállik az arc elektromos vibrálása:
villámcsapott, villámhagyott.
Hajszálerekben, hajszálgyökerekben csurog a víz
alapja az ős színei kezein –

Kubizmus oltárán törött táj

Törött tájon különböző részek orgiája gazdag vegyület lázas kínom
kimeríthetetlen szeme gyémánt tükörben a szűk anyagszerkezet
üvölt, kiált ellentmondások hálózataiban a teremtmény gazdagság fantáziája.
Csúcsra ér az üvöltés, a sikoly, idő-kterek hiánya, eget ostromló torony-kezek
több idő-több tér álmán a bizonytalanság sejtet üvöltő, néma rettenete
rimánkodik börtönében sejtető fantáziája.
Széttartó irányok ívelnek szűk anyagszerkezetben áramos feszültség
gyémánt tükörben orgia határtalan játéka, gazdag formavilág.
Széttartó irányok ívelnek nyugodt szemén.

elemek

Jóllakottság elterül a fényben, hullámszik, elterül a vízen
a tarajos lángolás: szélmalomharc föld erejével.

A szürrealizmus: én vagyok

Salvador Dalínak

Hullámszik földön zsiráf lángjaiból tekervényes ösvény álmodik.
Hasad a víz, villámlik a kép, lángol a föld haja, lebegő sasmadaram
légies élete hiánya gyökeresedik mellekkel, halállal.
Lelkes, hajfodros fantázia koldulása a szárnyas álarcos-sereg sebeivel,
szépség szörnyetegei csontváz-kezekkel, pillangó-példányok kiszögezve,
az alkotó homokóra pergése-sercegése villámai fényes ujjak hegyén a
kenyértörés, a bor misztikája antik szobrok dicshimnuszával az aranyzászló
hímvesztő pallosa reped a termés lélek-vonulása.
Tágra zárt szemén lángolnak szárnyas lovak egén a létrafokok feszültsége.

Út hangjai

Izzó lélegzés villámain tövisek a gépezetben.
Sérült gerincestornó útján, ködfényes toronyszobán
szem-robot szürke hangjai.

Sivatagos sejtek hálójá, elnyesett vénák, artériák,
éltető vizek forrása szövetek-testek kráterében
berobban az anyag újat terem, összeszorul, kifordul
a szív isten lehelete lelkem ömlik a *szájban a víz*.

háló: horizont

Izomköteg-torzókat, földgolyó vérző szívét öleli véres kezem.
Csontváz-madárijesztő rügyezik gömböt tart a kézben.
Rúzsosított piros száj az égben kifacsart rongy női aktom
halai úsznak a horizonton testem delén, petesejt hálójában
sugárzó spermamagok.

Hasadó föld

Hasadó földmag sziklalángjai törött-vörös gömb tarajos hullámokkal
a pusztuló dísz: a természet, mint kötő-építmény fényevő, burjánzó virágzása.
Pirosan törött gerincoszlop sugárzó hátterén építkezik szögezett fehér keresztfán
a füstös gomolygás hasított föld magmájában égnek a hullámok.

Föld 1-2

Töviskoronával-láncokkal kidobták sivatag homokjára
pulzáló, izzó magma kráter-kőzetét feszültség -

Izzó tűz-gömböt töviskoronával kidobták pulzáló-forró
úr, sivatag, feszültség homokjára –

Vörös tűz feketén kunkorodik. Díszes hullámokkal kinő éjsötétből
az *ihlető* szobor-szilárdsága ihletettben. Üres-ravasz mosolya néz.
Kezed bilincsben. Óvakodjál a kutyától.

Mérőeszköz magunk óvatos alakítása természet hangjaihoz.
Érzelmes-hullámozó üres úr kísérletezik szép, sárga sivataggal.

Solitaire

Szépséges rogyadozó test hajlékonysága fáé viharban.
Sudár fa hajlékonysága fényes vízért rogyadozik, eped.
Gyötrelmes súly, szürke világűz füsttel, porral, korommal.
Embertömegben kapcsolódás nincs. Álom hiánya ordít,
sír a kőszikla feszült szigora. Totális érintetlenség úrján
mozdulatlan, sötét víztömegek bezárulnak. Káosz feszültségük.
Mozdulatlan felszín alatt fekete, kavargó örvény.
Földalatti kacér tombolás szilárd-feszés izzása megtörik.
Kereszten generációk óta egyedül a táncparketten,
a kártyaasztalok körül görnyed halál-tűz kínjában a
viaszgyertya szépségesen sercegő füstől fogyása egyedül a keresztemen.

Férfi-csalogató kincsünk: karcsú testünk hosszú nyelve
tornyát nyalja körkörös hullámozása női aktom
díszített, új aktus lövell hűsítő vízzel és gőzfürdőben
pokolból az égbe jutunk, sziklán megfeszített aktunk
issza a fényt kőfalosz sötét madara.

Szemkörnyéken köralakban fojtó-szürke hatalmad sugárzik, ragyog,
hullik szem sarkából könny és véres magömlés.

Éber szemek szerelmes zaklatottsága: I've got my eye on you
éber szemekben üzött vadkan örülete üz üzetés nyughatatlan
kihívás titkos rejtekén minden pillanat üz a szem.

Gyermek

Kihívás pillanatok titkos rejtekén dögszagot lehel veszteség sötét pirosa.
Mindenség bokrában a hullás, az összeomlás tükrében félelme: elzárják
az energiát. Most még csak csapolják. Hullámozó áramlás csapolt csapolatlan
kietlen sóvárog rettegő magánya sárgásmeleg ölelés vizes burkára.

Fény

Függőleges, fehér párhuzamosba falazott madár, márvány
ősrégi múltján a fény-sejt. Üres körök tölcse, fény-páncéllal a világ.
Fekete, beékelt madár két fényes fehér kő-falosz között.
Díszes olajlámpások kiadják mezítelen hús rózsaszínű fényét.

Lámpások

Megdöntött felsőtesttel egyensúlyozó egyenesek sietnek.
Kivetettség: védelmem kő-építményben.
Lámpások csalogató hívása kő-szerkezetben fények körtánca
szürkületben létezés pontjai szövetén vezetődik a fény és a vér.
Természetben szükség lényei egyenesen, hajtottan sietve.
Ősrégi kő-szentély mezítelen ősrégi köves út a szentség
szelíden-szerényen a barna-hullámos menet mezítelen
nyugtalanúság céltalan, zártkörű energiája világít test bujdoklása
sivárságban zavarodott hajsza szilárdan körbe-körbe anyaölben
világítunk, míg végünk éljük szépség emlékeiben, szerelmünk
hullámain alázatosan kigúvadt, körkörös nagy szemek a
bizonytalanban tartásunk a hullás, a hullámzó hullás-
emelkedés, az örök egyensúlyvesztés, az egyensúlykeresés.
Veszélyeztetett harmónia lámpásai erő feszíti testetek
kivágó-kidöntő erők pusztító vágyában egyensúlyban maradni
szívben, föld energiáival tömegpusztító-éltető forrásban.
Természet-művészet lágy ölen simogat szépséges mitikus misztika.
Élő mítosz könyörtelen lágy-, vérzöszívű harcosa susogó-dúdoló
szél szárnyán szépséges sivárság a viharban csapkod, zenél, dalol a
szél szárnyán épület, sírkő sarokköve, bizonytalan kivetettség
szilárdsága meginog, billeg büszke játékosok halottas menete.
Légüres térben, művészet lapjain.

*Szörnyekké torzulunk idő kerekai alatt részeink-
darabjaink szépséges parancsa vágyódásunk
lubickol római fürdő gyönyörén, istenek vizein
parancsolás gyönyöre istenek vizein.*

Önfeledt genitáliák

Vérrel telítődő barlangos test kiszögezett teremtménye
sivatagos torony energiája szeles homok ritmikus mozgásán
légies szilárd megfeszülés nedvei.
Here idegrostjain spirális, tejfehér gomolygás, ködben a bokor
szövevénye, a világ füstölő lángja. Láng-vágy. Füstölő almaszár
piros gömb-világom. Él a sárgatest gyökerekkel, erekkal átszőtt
vérrel telt barlang sivatagos a méh az ég lemenő napban vérerekkel
átszőtt boldog, fényes-kék gyönyör sivatagos a méh kék vízből

újjaszülető korhadt testem évgyűrűi hullámozása genitáliákban,
nemi szervek szimmetriájában napsütött szépségek vágyakozása,
álmodozó, becsukott szemek édes mosolya.

Fényes gyönyör élvezetem, beteljesült vágy boldog gyönyöröm
égnek feszül a szárnyaló önfeledtség, öntudatlan, részeg arc beleolvad
korhadó fába, fatörzsbe vizes égből megszülető csoda vízililiomok
hínáros közegén, indák idegekkel szőtt szövetén, hínáros vízi élet,
liánok a trópusi fákon, a föld élete-fénye a pokolban és a mennyben
hullámos hajam gombák korhadó fákon zöld-vizes rothadásom
törött szobor vagy fantázia ködén gombák eszik korhadt fa-testem
életét bálványimádásom.

Téli táj

Svagrik Gábornak

Vékonyuló lehetőségek szakadozottan elmosódva lég erejében rezdülések.

Árnyék borul hideg-havas, győzelmes nyugalomra.

Állhatatosság nyugszik, hull alá a víz feszes-feszült gyorsuló rezgéseit
sebzett hegek borítják, elfogy az örök, az erősödő szilárdság.

Határos pusztulással a határtalan boldog vonal független a kifeszített víztükörtől
megfeszül szögek-tövisek hálójában a mélység a rendíthetetlen-fényes feladattal a
rendezendő, ismeretlen gazdagság érzete a test ösztöne éled és elterül a háttérben
csúcsosodik a halál.

Mozdulatlan állóvíz a teremtés áttetsző-üres tiszta buborékai.

Figyelmes-pusztuló lehetővékony ágak függőlegesén meleg dobogás nincstelenei.

Pucér-rendíthetetlen idegek alkotó mindensége-álma vigyázza kincseink, mezítelen,
halódó idegeket egyenesen könyörögnek karcsú erőtlének, tövisek sebzik a földet.

Elektromos idegháló a világ függőnye, szövet sejtjei, hajszálvékony kiáltások tartanak
az égnek felemelt-fenyegető kezeink. Védtelen árvaság, időtlen nyugvás védelmében
ölében, ölelő karjában a végtelen lázas menete, függőleges-vízszintes a pillanatban.

Időtlen időben, helyhez kötötten mozdul tágas terek légies kietlenében,
színek sokaságában teremtményekben megdermed.

Öreg bébi macskája

Rokkant öreg és egy bébi próbálkozása: elkeseredett élniakarás szürke szobában.

Fusztrált sikertelenség a részben tudatos és megemésztett világ.

Rémülten rohangál fényes jégen macskánk lázas menedékért, segítő segélyért,
ha éhes, ha szomjas. Győzedelmesen elterül simogatásunk melegében, a gyönyör
csúcsán járja szabadsága köreit, szívesen alszik napokat magára hagyottan teli hassal
eldob közönye a gyönyör csúcsán, rettegő-fusztrált macskánkknak hiányzik az isten, a
közös sötét, a közös fény, éber-figyelmes-féltékeny ő szemeiben a teremtéssel nyitott
gyönyörvárás, homályban édes virágzás, szomjas-éhes didergő pusztítás, játékos-
szabad kalandvágy, nyávogás és parancsolás, hangok rozoga vonulása, kín végzetes
riadalma, boldogtalan, ízekre szedett világ.

Madarak szárnyán örök hullámozás, vérző szenvedély.

Torz képmásunk, szívbe vezető vágott vérér rettentő sikolya pusztulásra ítelt, üres világ kiáltása hódít, csalogat a szépség szürkeséget.
Kígyóalakban sziszeg-emészt a mellkas és a fej, a fekete humusz.
Fekete fücsomó nemiszerv-takarómon víziszörnyek, vízhólyag a mellkas,
a csontok rogyadoznak, a mellkas és a fej roskatag.
Súlytalan súly hullámozása megtart az interferencia bizonyossága.

Halálos madarak szárnyán hullámozó örökség, vérző vég-szenvedély.
Torz képmásunk vagdosott szívhasadékok mély ráncain sötét, körkörös bolyongás. Kígyóalakban sziszeg a világ, a csontok rogyadoznak.
Súlytalan súly hullámozása megtart az üdvözült, négy-elemi láz.

Szereteted formál egy időben egyként szépet és szörnyeteget fekete-fehér ritmikus kontraszt kihívó-önelégült nyugalom, nyitott-tudatlan gyönyörvárás.

Tűz rügyei

Nő-férfi tüzelnek egymásban állandósult intenzitás gyors, feszült mozgása.
Tébolyult energia, madárdal ritmusa láncon.
Felhők gomolygó nedvében tűz rügyei, virágai.
Füstöt ereget a láng szájjal-szemekkel.
Madárdal üteme csivitel dallama szakíthatatlan láncon.
Bizonytalan uralkodó pillanat tüze bizonytalansága.
Közelítő veszteség fojtja meg a virágot, rügyeit a lángolás.
Hamvában holt keserű pernyék kesergése.
Gyertyaláng sziporkázó szikrái emberáldozatból.
Fekete kő-madarak köríven üdvözült-halott csillag-anyag sziporkázó szikrái tejfehér köd fény-szemének.
Meghozott emberáldozat. Megsemmisült-újjászületett glóriás csillag.

Rejtett lényem lovagol szeles-női örvény zivataros felhőin csillagpor lég szárnyain.

Elmosódott hunfej visszacsavart szemekkel kockás kőpadlón, lég szárnyain.

Sötét köd gomolyog arc árnyéka vetül örvénylő homályban lázas-éber szemek.
Rettentő-rettenetes fénylenek.

Időben kimért részünk a *szépség* romhalmazon lihegő pusztulás aljnövényzete fojtogatása arany-, göndör hajú, megszeppent tündérlány kikukucsál éles-gurgulázó-tébolyult szemekkel romhalmaz fojtogató pusztulásán fényes részünk időben kimért szépség.

Széles gyökér tövisein alaktalan, halódó természet csillámlik ösztön tövisein, gyökérzet kínjain, napok fényszikráin, szálas idegrostokon hullámozó üzenetek üres-szeles lombozatban adó-vevő intelligencia, sivatagi fantázia ragyogunk üres-szeles gyökérzetben.

Virágról virágra kiszáradunk vérünk forró tűzön feketedünk.
Száll a lepke virágról virágra pillangó körtánca alig érzem ősi gyászom öl-el.

Égigérő faágakra száll a pillangó és ölel a vér *virágról virágra*
elfolyik tűz-kehely-testem feketedik szürke hamuréteget elfújja a szél.

Föld-anyag vágyódik légüres térbe űr sötétje megtart a fájdalom.
Kínos menekülés örült körökben halálos enyhülés, szörnyetegek
szárnya súrol, simít, éget, villámgyors köröket rónak, sötét árnyak
ránk védőn borulnak, versenyt szállunk a kihalt város felett
kifeszített-karcolt víztükör-üveg.

Szelíd várakozás kéri a gyors bebocsáttatást
örökön űzött-bűzös pusztulás dühe nyomában
tébolyult sikoly, kifeszített légben üvöltő arc
lángcsóvája köszikla idegrostjaiba dermed.

Csúcsos csigaház spirálisa mered kiszögezett, egyensúlyoz, kibillen.
Tűztövisek villámló ostorcsapásain fekete pókok mászkálnak sivatagomon
elterül magányom szürke homokon elfürészelt ágacska, egy-két vízfolt
behálóz, lakmároz piros fűrészpont.

Kiszáll vízből az akarat madara félő, felakasztják az üstökösét,
tüzem piros virágkoszorúját.
Röhög a király, látom fűrészfogát, sas madara száll a vizek felett.

Egyszerűség: alakos formáink ismétlődése intenzív kínoknak.
Légies tüzes víz csillagai, felhői.

Tüzes víz őszinte élni-halni-akarása szikrázó szemekben.
Könyörgő nyüsztés vágyakozik kiábrándult, rázkódó legyintés.
Hullámzó közelsége átölel, édes mosolyán a szikra lánggra gyúl.
Értő-hálás önfeledtség ujjong.

Vizes lég tüzes *szeretetével* lángokban fordul alakos ismeretlen
rózsaszín káosz formái felé.

Tüzes vasrudakat verik a fejbe, betörik a koponyát, kancsal a szem.
Hullámzó szívek rozsdás drótokon pirosznak nap-vigyor, hold, meredő, gúvadt
tükör-szemei, rózsaszínű női tetem lándzsával döfött nyílt sebe vérzik a halott,
tüzes-holt világegyetem vérző föld-kehely, világalma-szár keresztet cipelem
harcra készen mocsaras vadászterületen ragyognak gyémánt-gömbjei csókjaim
vállamon a világ szürke nap, lidérces hold legyőzte a halált.

*Tüzes vasrudakat verik a fejbe. Körkörösen játszó hullámok hátán vérzik a nyílt seb.
Teljesség gömb-halásza vállán vigyorog a nap, komoly a hold.*

Nap

Vonz az ég tüzes vászna lángol a naplemente.
Szilárd törzs vérvörös köre lemenő nap izzó tűzkorong.
Kifeszített pillanatok tükörképei, fehérfodros rózsaszín vízfüggöny.
Élő csobogás villámló egeken vérvörös-izzó körkörös magány.
Remegő-didergő égés, tűzkorong.

Hosszú hajú vén szörnyanya körkörös mozgásában birtokolja a földet
díszes lángokkal kecsesen lépeget párduca forgó keringés peremén
hűsítő sugárzás szélbe kap, keveredik víz a tűzzel a földdel mozgó
elemek körkörös vihara, az örök-körkörös pulzálás szépségem mozgás
bölcsojén unott, megfáradt, közömbös túrés, összeszorított, komoly ajkak.

Teljesség érzetét ébresztő alakok szilárd-éles szépség mozgás bölcsojén.

Létezés felszínének darabjai mindig kisebb és nagyobb felületek
játszanak velünk darabolt részeink égető tágulása rejtett isten
rejtőzködő szépsége hajtóerő kimeríthetetlen holt gazdagsága
darabolt részeink határtalana.

Foltos-szürke *Föld* gomolyog a fehér kör megrajzolom összekuszálódik
szobám birtoka a torz gömb mint pára csapódik le növény-állat-ásvány-
csillag-világ-fény-szem-fehér köd vizeinken.

Száguldás szélesebb paripán kerékbe tört az értő szépség
napsugarak villámain sebes-égő teste megfeszül
szózata a messzeségből vérző-vágtató paripák
lángvörös kietlen sivatagon.

Tájkép

Színesre festi tájainkat perzselő-nyugtalan hajsza
hiányból életre kelt sejt kódok megtervezett rajza
bölcsojtól a sűrű kódolt sors álma hormonjainkban
hullámokon.

Körkörös üres egeken át emelkedő *diadalmas Vénusz*
vízililiomok kagylója kelyhén kőszobor mosolya fényárban
burjánzó színrengetegből fény-szeme villámai hasogatják
légtüres terek dermedt kavicsait vibráló energiája átszeli
a mindenséget sivársága semmijén megdermed istenek ujjain
üreges kavicsok a földön puszták semmijén.

Fájdalomtól kigúvadt nagy szemek, idegek kiske-kusza hálózata
torz létezésben éjszaka rendszerei. Fekete patások, szörnyszülöttek
rémisztő, halált hozó, gyors szárnyalása.

Teremtett *iránytűn* fűzzük fel a létezést billiónyi sejtben, fák erezetén
szerényen meglapul a föld képi nyelvünk látószögein torz torzó-test,
szilánkos tükör, lázas hormonok véreznek.

Játékmezőn beszorítva-elreteszelve utunk kijelölt alakzatai
a kocka, kártyalapok veszélyben. Tán irányítasz, tán vezetsz.

Utazik a kés izmaink, izületeink dús, összevagdalt vöröse
kés pengéjén darabok igazodnak kuszán tükröződő fény
vonalaihoz íves-örvénylő sugarak vonzásán.

Gépezet-rendszerek transzíroznak, szürke rémület szálló porban
száguld a föld végtagok nélkül megrajzolt pályán testünk súrlódó
lég-lemezek darabolják, könnyebben legyünk por-hamu.

Gépezet lemezei transzíroznak mócsingos péppé.
Sikoly nélkül rémület szürkése a nap alatt.
Gördülő földgolyó végtagok nélkül
siklik megkötözve, nyaka bilincsben.

Laposfejű úrlény gúvadt szemei, idegek hálózataiban szárnyas patások,
szörnyszülött éjszaka értő idegzete rémisztő szárnyalás torz árnyékot vet.

Tövisek kapaszkodnak, elősködnék gerincvelőn
csigolyák szerkezetén épülő élő csontok
szorgoskodó városa *jól tervezett gépezet*
kapcsolódásai formálják az üzenet építményét.

Sötét életem pontok közötti hírvivőrendszer fontos üzenetekkel
megszületik az alkotó, a piros száj, női nemi szervem rügyezik
nedvdús zöldnövény mesél termőben a mag-magma megkövül
fényes, fekete vízzel telített megfeszített hálózatai csontok
gerinccsatorna épületében piros tengeri csillaga harmonika játéka
kékszínű-hullámozó teste szenderül halfarkú úszása szárnyal
fény sugar-kövület kék ég sűrűjén illeszkedő csontok idegek
változékonysága beszélő énekesmadár kockák véres hatalmában
halak iszonyat földjén.

Csurgatott színek elfolyó alakzatai megszerkesztve málunk szana-széjjel
elillan összemósódó megsemmisülésünk színekavalkád, fantázia-formák
átölelhetetlen határtalanság elhal a mag lesz világ, sellők, szirének, holt madarak,
lidércek, halott szárnyasok elektromos hullámmása hírvivő rendszerek fényes
sejtjeivel földalatti mozgó vízrétegek fénye vörös korong fehérfényű kézen
csurgatott sárga napsugár, olvadó fantázia-világ ködös-gomolygó háttérén
ismert ágas-bogas gyönyör erezte gyökeres kapaszkodás fekete gyönyörűsége
a föld rejtelmes rejtelmek fehér-fekete olvadás elfolyó szerelem fényében
láthatóvá lesz lényed rezdülése a világ hullámozó feszültsége.

Here ünnepe töviskoszorúval büntetett napfény sárga magjai
zuhanó spermamagok szívről levágott erek kráterében a piros
magma lövell éggel szeretkezik a föld belseje bennem.
Láthatatlan kezek szívrostok áramán vágott ereimben spermamagok,
poros szélvihar árnyékai, láva-gyökérerezet szárnyaimon nyelvem-
nemiszervem virágzik a tövises hasadék (használgák a szárnyasok) -
forró tüzes csillagom napfoltos nagyívű sárga dobogását,
niké széttárt-szárnyú repülését szivárványszínű üstökös ívén
izomrostos sebzett földgolyó hegeit, tigrisfejű megfeszített szerelmem
szétfeszített lábú narancssárga drágakő-szemét.

Határtalan szerelem

Csontvelőben szivárvány színei barlangos testek tornyai
herék szövete zsúfolódott sejtjei szűkülő körei gránátalmák
égő-piros nedve magjai hullnak szűk hüvelyben a spermamagok
napsütéses kék égen szemek lesznek fekete űrben árnyékok rakódnak le
poros öregség vonulásán gyémántszemek testrétegekben rügyező magok napkorongok
fürkésző-sugaras szemek föld rétegeiben legyőzött világkígyó teteme fejem
körbe-körbe és élet folyik a rétegekben örvénylő-véres rostok napsugárban
gerinccsatorna teljes keresztmetszete a függőleges és a vízszintes imádata lángvirág
középe tüzes katlan karddal, fekete hiánnyal, sötét űrrel idegrostok között
szálló spermamagok megfeszített hüvely magjai napfényes kék égen
örök mozgás rejtelmes csodái: az anyaméh, az erek szötte, a véráztatott here
spermamagok napsugarak vörösében, vízcseppekben, a földön is lánognak
emésztik a csontokat lángnyelvei sikoltó-szárnyas magok, lángoló idegbokrok
tárt karjai ölelésre készen narancssárga napkorong feketében súlyozott sötét gömb
ölel árnyéka légies menekülésem tövises virágok, gerinccsatorna metszetei sugárzó
csontok a here szirmai világítják meg a szürke ismeretlent sugárzó virág szirmai téli napot.

Gainesville

Tejesfehér köd-sejtelem gomolyog születés-titkok hazája
szünni nem akar vízesés kopogása rejtelmek mossá mocskos
ruhámát vízfüggöny, édesvíz hullása, erőteljes álom takarója
pusztító rétegeket mossá-mossa.

Érintettség nyugszik a víz csillapul akarata hullni, zuhanni
légiesből kemény felületekre szeretne haladni útjain
csendes erő jelenése adakozik földnek, szeleknek.

szövet az égen

Ködfoltok fátylam isten báján lepleim titkain hangos-fehér hullámlás
szövet az égen szól, beszél a csönd szürkébe vész árnyalatom árnyékos
mélyedései fekete kontúrral: személyiségem fény-árnyék játéka rétegeken
habos lég, magány ragyogása kék szöttese habzó felhőhalom fodrai
menyasszonyi ruhám pehelypuha vánkások közt tejfehér fürdő fodrozódik.

Szerelem virul színes tó partján vibráló virágzás rokon szívekben égünk
el a máglyán *ezeregyéjszaka virágai* véres sötét égen a mesélő dallam
rózsaszínű pusztulásunk földes burjánzásán lazul árnyékaim fojtogatása
semmi úrjén madaraim humusz-halála fény-szirmokat szül földem teste
mozgó víztükrről a szél.

Óceán partján rétegzett homoklélek hullámláz, lerakódik súlyos tömb rejtett alakzatai
átmos a sós víz süllyedései pusztulásom kimossa-kinyomja sebeim alól, sejtjeim közül
képlékeny anyagom vibráló-napsütötte foltokon szövetek homokja
elég villámgyors pusztulással a fájdalom maga a fény sodródik tova semmi úrjén.

Lélekanyag az óceán partján

Fodrozódó szövet homok-hullámai vég nélküli ornamentika, díszítőelemek sora,
aransugarak játéka, öröklét vibrálása sejtjeimben.

Fodrozódó sejt hullámlás vég nélküli ornamentika, aransugarak vibrálása
feszültségén játszik a szél a lombokon nyugalmam.

Ezüstös fénykard szökővíz sugára állhatatlan vonala piros homokon
búcsúzó nap súlya, fény sűrűje nagy erők örökmozgó ölen vibrál
megragadhatatlan fodrozódik szél-víz-fény-homok-együttes játéka,
sejtjeim gazdagsága, aranyfalloz sugárzása felhő-testemen áthatol
élő-hatalmas fehér korong.

Szökővíz fénykardja vezet búcsúzó nap vonalán képlékeny homok
állhatatlanságán örökmozgó erők súlyos súlytalansága.

Egyetlen hullámban bugyogó vízforrások, zuhatagok, vízesések milliárdja
teraszai a homokon habzó vízfelszín megmarad a homok-világon
fodrozódik, elnyelődik sugarai terjednek tova.

A sárkány megöletik

Falni tátja száját a sárkány lánghaló kígyónyelve kunkorodik tébolyult szeme
mered, sütkérezik test halálán az élő legvégső görcse, magamat pusztító
akarat körkörös-barna börtön tűz-szeme, gonosz étvágy vörös füle, pokol-
bensőségek, érintőleges halál-mezők üdvözlő rózsaszínű selyempalástja,
drágaköves aranykoronája fényes nap hold szerelmi tánca keresztre szögezett
glóriás áldozat fehér-fekete önszelek harca szívben rettegett sárkányok mosolya
fensőbb erők győzelmes urai tátott szájában birtokló karjain csillagok tüze

megsemmisül legrémisztőbb vihar feszültségén királyi fehér ló ösztöne harcol
öl szeme, glóriás dicsősége az üdvözült halál a könnyörtelen fény öli a kínzó
megsemmisülést daliás-díszes iram a pusztulásban óv a fehér ló homlokán a szem
aranyező királyi vár védelmében ellentétes erők keresztüzén kifeszítve a
fehér ló csillagok alkotta glóriája homlokán a szem.

Imádságos kezek csukódnak zárt arany feszültségét ellepheti a sötét is
megvéd fehér-fekete szerzetesi lepel redőin-bugyrain a fény.

Kisírt-elmélyült szem gyümölcse vérvörös aurám mosolyog a piros
körkörös elszigetel arannyá varázsolt testem kard jól irányzott vágásain.

Fény-liliom kelyhében ülök sziklafal csipkéin vízözönben és lángtengerben
állandó ritmusú lélegzésem megtelik föld elemeivel sértetlen-sebesült
lángvörös gőzben kitárom kezem megfeszített. Pulzáló húscsfatok döngenek.

Szelek szárnyán

Svagrik Gábornak

Repdes szelek szárnyán ködös lehelet, víz gomolygó tánca,
kőszikla csalogató hódításán könnyed szépség elhal.
Magtalan sivár múlt rétegeit nedv porozza be
vibráló energia, fehér intenzitás, hullámok zöreje,
magára hagyott riadalom, visszavetett én ringatja magát
nyugalomra bölcsőjét saját ritmusán, hangjain fényes csík
elfekszik létezésén riogató-nyomasztó sziklafalakon.

Teremtés

Ujjak szerelmes játékán teremő energia-szikrák,
varázslatos nyaklánc gyöngy-szigetein kisülések-
villámások láncán idegnyúlványok, téridő gyöngy-
körtánc-áramlás szerető csókjai keringő-forgó
idegláncon fény-gömbök sugárzása gyöngyszemekben
játsszik a fény fehér ködös lehelete szeles lég havas
felhő-mezején jégbe dermedt lávamozaik bugyraiba
hatol a fény. Ujjak szerelme.

Szakadék

Lábat megvetni kőszikla meredélyén örökkön éhes
tátott pófája fogai között pimasz oroslán-vigyor.

Test

Áramos test vonala szerelmes faló örvény győzelemittas örök erdőtüz
örök aratás elpusztulok csiklándoz tarlóégetés, a porzó termőre száll,
virágos mező a lét éget a próba virágos mező porzó-áramlása felégetett tarlón.

Föld és vizek felett sebes *jelenés* lángoszlopa aranyló kék palástban csillagos éjszaka.

Lélek kiáradó lángjai. Fehér madárka fókuszban
csókjaid lötyögő arcbrő barnított *ráncai*.

Angyalok könnyed lebegésében szabad mosoly gyönyörködtet
föld elemeiben elmerülő otthonosság hullámzó rezgéseken repülünk.

Nem segít sajnálkozás halálodon, maradj talpon, töviskoronád
játszadzik Betlehemet, Jeruzsálemet, úgyszintén feltámad.

Megérkezés vágya lüktet halál fókuszál bővülő körökben csalogat
gyászzené fényes szigeteken önt aranyba élet csúcsán.

Bömbölő ösztön gépezete harcban állandó készenlét nemesen feszül
komolyság büszkén szorítja össze ajkait tágra nyílt szemek alatt.

Bömbölő ösztön játészó gépezete ordít a szabadság vágázó vágya
nemes feszültség büszke szilárdsága szorítja össze komoly ajkait
tágra zárt szemek állandósága.

Vörös leplek játéka oszlopokon feled sívár részleg édes pusztulást
repedéses rekeszei agyamban elhal mindenségem beburkolózik
hullámok dallamain szopott föld nedvével pusztulok fényárban
lubickoló gyönyör.

Vadon csalogató veszélyei víz hullámain a fény sejtjei káosz harmonikus ismétlődő rendje.

Megvilágított vízmozgás árnyékai a falon hullámzó életem hangjai vibrálnak
ismerős ritmus színei, idegrendszer hangjai izomkötegekben üdvözölt ritmus
szirmai táncon dallama, énekem színei.

Hullámzik szántóföld hullámzó sziklával földmágnán víziszörnyek és vízínövények
szőnyege színezi zöldre barázdált termő aranyozott felszíneink.

Rabul ejt ereje hálóján a szabad tánc szakadozik veszélyben a kristálytisza láncc
elveszejt édes keringők emléken a por a fényes gyémánt-gyöngy-halál veszteségein,
egyesülés tájain gyilkos öl-elések gennyes ürege mérgező lidérces sírja pulzáló
hullámai zárt falain innen tisztavízű forrás véres-fényes erei (ön)szerelme
(ön)gyűlöletében parádézik testben sebzett-sértett állati bája perzsel hiányzó alkatrészc
zaklatott testben halála részeg-rideg-hideg uralom szellemi vágy győző diadalittas
mámor siralmasan sívár sivatagi lelke erőszakos ágya az ölés rendszerén piros-fehér-
fényes győzelme a halálban *Salome and S. John the B.*

Csodás találkozás: első pillantásra másikat ismerni gyönyörűség falni borzongató gyönyör fusztrált felismerés gyönyörteljes idő dúsított vizeken üresség a világ elnyelni felfalni fájdalom az időben.

Esz a hiúság táncos bája farkasfogam a *kegyúrtól* mindenkorra börtöncellámban trópusi gyümölcssei a jéghideg uralkodó hiánya érzetén ha a környező levegőt is tagadom agytekervények barázdáin sebeket éget a vágy parazsa izzik hús-vér anyag-sűrűség teremt az üresség feszült tébolyult intenzitás körein szellemet ezer csókja ezer képe ezer ég üres körvilágok szűk tölcseres horizontján gyöngy-szem világ.

Körök körén boltíves szűkülő perspektíva kanyargó ösvény a test a part felé lélegző burok terjedő hullámokban távol a szem megszületik hiány nélküli mély fájdalommentes mindent felejtő lélegzés isten magzatai tiszta gyönyöre arany feladat teljes uralma a létezésnek.

Madonna madárhangon írás és szózat véres tüzes vízben lubickol Krisztus a mindenség arca a megfeszített és az üdvözült.

Halott a kereszten emlékfoszlányok életre hívása fény hullásán sötétbe élet bugyogó vize.

Elektromosság fénycsillagjai középből kör pontjaira rendezem pusztító ígéretet fortyogó látatengerem izzásom olajos vize glória szivárvány boltíve alatt.

Megszállott nők kardja lesújt időben receptorokon fűtött kar dübörgő érzése intenzitás ritmikus húscsontokban.

Élettelen-elterülő színekből dülöngélő kopár próbálkozások.

Hómező hidege fehéren betakar jégcsapok növekednek megfagy a vízmeleg.

Prométeusz a tűzért a tűz miatt pokoli szenvedéseket áll ki, keresztre feszül Krisztus új századokért, mily fényt és sötétet hoz ránk az atomkor sors-kockája isten hiánya és álma természet gazdagsága agyunk képezi-vetíti a rendet eszm-élek l-élek az ember istene tündöklését az úrkor információs társadalmát.

Gyönyörben csillagok lánya vizek sellője a táncos szirén.

Körkörös lámpa járja át és útját megvilágítja az álmok fáit. Időközönként túlsordul a lélek szellők csillagain.

Koromfelhők szakadoznak az ég alján tüzes kereszteken alászálllok narancsláva koromfelhők szakadékán alkony szerelmesei feszített pokla halála bugyborékol égi zeném napkelet szerelmese üdvözült alászállásom.

Nap fénye koronám bűvöletében.

Létszükséglet kacatjai között fényben a nyomor véres lyukakban
korom szállingózik eltakar befed ellepi a lehetőségeket zárt fényár
test pusztuló sejtjein sziklasúly repedezik fekete rétegződés sebei
égnek hulló világ előterében kisírt szemek.

Piros virág feszül föld színében kiszolgáltatott szoborszerű test
égető vérvörös leplei fogságában emésztődik halódik a világ
szenvedélyes odaadás kétségbeesése visszafogott réveteg arcon
anyaföld körkörös díszé sír üregében elhullt vércseppek víziója
tűz-lepel-rétegei falják létezését humusz-virágláncokkal ő a csend-
élet fojtott a csöndben búskomor borzongásos halott pokol
körkörös föld sírüregében tűzvörös kör.

Kövek *erezete* márványhaj hullámaiban zöldes-barna rothadó testem
málló foltjai világszövetén fénysejt-időm átütő szépség emlékekkel.

Lenyisszantott márványlófej szorongó fújtatása vörös gránátalmával
meszes álom-oszlopfőm barna földháltér előtt királyi bíborpalástban.

Tűzében lepkeraj anyja égető tűz-leple betakar föld üregén áttör a
pillangóraj lángszínű testben földön és tüzes elhagyott hősivatagon
alázatos meghajlás imái, bús-borongós kérelem, könnyörgés kezei
körvilágok rendezett fejem örök élet imádságos kristályhálózatán.

Fekete hajnal szomorúsága szépség pózol szem ázott foltjai
rebegő didergés vibrál fénytócsába hull a víz szenvedélyes föld színei
lángörvények ráncai vérző pulzálás láncain lángcsóvát elnyeli fényes aranyszínű test.

Föld színeiben szenvedélyes vízesés hullik fénytócsa hullámaiba tüzek
örvénye redőkön a ráncok láncain elnyel véres pulzálás fényes-arany test.

Ophelias Heart

Gyászörök gyászos körköröség tébolyom cellái örült glóriám
tűz-üregében vörös fényű elmerül pusztulásom.
Fekete gyász burkát nem töri fel bezáruló szemek mögött lángoló
intenzitás bezárul a fekete föld karjaiba zár.
Fekete lebegő gyászburok izzása pillanatokra megsemmisül.
Fekete madarak glóriámon tébolyom cellái az üdvözült tűz.

Meredek sziklafalak szakadék mentén aranylik a fény
kő keménységén kemény kőzeten arcok isteni álma.

Földből kinövő *csupasz könyörgés* kopár megkapaszkodik a légben
vénák útjain pusztít a fekete méreg-anyag szívverések zakatoló ütemén
felfrissülés.

Barna öl ölelő hullámaiban űr sikolt hull tátott szájába víz tisztul
sziklacsipkék rekedt siránkozása barlang izmai védelmeznek.

Van Gogh

Aranysárga meleg hullámozása a nyár érett-kalászos búzamező-hajlongásom
a szélben tűz vagyok a nap élete vágya sötétedő szürkés égen ontja sugarait
fénytestem kalász-aranya hétszeres aratás után tarlóégetést követő láz-üres űrben a
megvető ereje szalmakalapban vágyakozó fenség napraforgók karjain aransárga
búzamezőn vibráló napfejük hullámozó díszein tüzel isten fényszeme bogara kék
ég vizei testem Van Gogh sírja vörös arca zöldrothadású ophéliánk a háttér
halála az olajfák hegyén vérhullámok tüzes izzása forrósítjuk a felszínt lázáród
feltámadása örök hullámaid űrjén az erdő hullámozó aranykalászos búzamező kék
egén a tébolyult örvénylő-terpeszkedő öntudatlan nap terjedő-terjengő fényizzása
forró legtüzesebb tűz terjeszkedése gyorsasága.

Isteni szerelmek forró vizes magmám képek kereszttüzen élő temetője rengeteg
utaknak az égen cikázik fehér-láz absztrakt.

Múlt emlékezetes *tengere* illatos lehelet életem megmérgez öl-elések, megtartott
keresztek vibráló kusza feszítettség űzött szerelmesét. Színes álmos anyag közönyös
játékai lélekformák elárasztanak mágikus képek kifeszített víztükroin isteni szöttek
mintáivá átváltozom elektromos hálózat.

Női domborzat málló zöldes-szürkés foltjai barna termőföldem vörös humusz
bezárulása pucér tápláló telt kebel érintetlenül kacér megmutatkozás.

Töviskoszorús forgó keringés izzó sebei tűz-fájdalma rettentő láz-tengely körül
napraforgó-*föld* fénysebei sugárzó glóriás tűzgömb.

Kőkemény sivatagos talaj sivár merev *vég* távlata az élet tápláló kebleken
bősége gyöngyöző mosoly átfolyik az energia vérré vált vize az ereken.

Hasadó kövek tengerén lángoló tűzmadarak rettentő fényárban
töredezett hullám locsogása.

Búsuló kutyafejek lompos-bozontos szomorkodó lombozat búsulás ívei
hulló könnycseppek görcsös ülőhelyzet nedvesség kontúrjain visszafogott
tompá csend feszül töri útját ismeretlen kék hegyek horizontján.

Hó felszínén ritmusom színes vonalak mentén árnyékot vet a létezés
próbálkozik a fehér mindenki kísértete szellemtánc-örvény kacag
vérmező vizei felett.

Bozótos liget rejtekén fókuszpontban a *kozmosz* határtalan szürkesség
elmélyülő fehér foltom vízgyűjtőmeder fényárban naptövisek uralma
hasadó tüzes földem szilánkos tűszúrásai.

Szivárvány-színekben játszik a fény ősrégi hagyomány ráncos megkövesedett
fái redői áldásos árnyékában tovatűnik szűkülő *ösvény*.

Fehér absztrakt bujdosó *bárányai* búsuló sötét formák cikázó fényei.

Vérrel telt *agyagtest*-kehely földnedvek forgó keringése agyagkerámia-test.

Színkavalkád biztonságát ölelő kísértő kezek.
Színkavalkád biztos rejtekét öleli fojtogató kar kísértése.
Színkavalkád gazdagságát ölelő fojtogató karok kísértése kísértete rabul ejtő gyűlölet
vágó-halál fekete ködgomolygás kényszerül ölni a túlélés.

Napsütötte *ösvény* védelmez köveken csordogál a víz tova fák támogató
ölelésében riogató veszélyérzet nélkül játszik a fény csordogál a víz tova.

Sötét *riadalom* megtapos nincstelen iszonyat pattog üveggolyó-szem színjátéka
hormonok tépnek rettegés pörög sötét üreg vad közelsége részvétlen közöny
forró halál zibong epésen két szempár pokol sötétjén mered érinthetetlen
kötőmb jégcsapok tornyosulnak szívemen világ-talan szurkálják sűrűzárkám
gúnyolódik sosem-volt soha-nincs szikrázó vágytatott érintés.

Szívszöveten drótháló megcsap áramod torzít hasad rühes földmag riogat szemed
sosemvolt harmónia gyémánt-szerkezet elhal betűkben a lehetetlen vérző sötét
vérző alagút egyetlen lángcsóvában megsemmisül örök varázs felhők fantáziáján.

Vihar elmosódott *szürke nedve* kavarog átjátszik színfoltok vérző együttesébe
összhangzat varázsa viszonylagos szélcsend rezgés vibrál szenvedélyes arany
napfény a víztükörben kopár csupasz próbálkozások.

Ölelő hegyek rejtelve csend nyugalmán tükröződik álom édes meséi színeiben a természet.

Föld kárpítja előtt leveles pusztulás éretlen szépség vérzik zöld folyás
szokatlan áldozat pillangó szárnyai ölelik rostos nedvdús narancs
termékeny tűzmelegét a napot.

Ég álmában tükörképe tükörképe az ég álma.

Körkörös izzó létezés elfogy a kályha melege oldja a görcsöt *fény játéka* sejtek vágya útja akarja a beteljesülést.

A kijelölt pillanat bejáratlan völgy mélyén fennsík magaslatán idők alatt pereg át *sejtek homokja* gyönyör-forrásból kiszikkadt mélységbe.

Tengermélykék mező fái lemenő nap rózsaszínén korlátozottság búsongása fehér-ködös horizonton minden nap besötétedik a távlatokon.

*Láz*as kiáltozás föld sebhelyéből sarjadó fa búsongó szilárd préda vérzik egyenlőtlen erőviszonyokban.

Nedvek utazása közlekedőedények csatornáiban megtart a föld. Elvékonyodó idegeken vándorló energia pótlása enged a föld. Édes bilincsei hullnak légüres tér érzetén végső ölelésben a közöny megfagy a vér.

Árnyékok ismétlődése egyedek láncán fókuszáló mélyülés szeretkező különböző minták ég-föld képződményei hálózatos rendszerek kijelölt mozgásterében élő halál álma teremt ölel.

Két sziklatömb azonos falak üres körei tölcseralakban villan a fény eláraszt világom világot.

Lemenő nap vég izzásában pusztuló sejtek megnyúló növekvő árnyéka lötytyedt lógó ráncok redőiben rög morzsái zamatos föld pora árnyéktalan.

Véres kiáltás futótűz terjed lángcsóva-sors jelzések vibráló fejem ösvényén hullámozó szívek idegrostjain fény hatalma vibrál hullámozó szívek izmok idegrostjain.

Sebek nélküli *elmerülés* föld elemeiben határok tudata nélkül a mindenség sugárzó melegének bővülő hullám-fodrozásán zavartalan az árnyékokkal.

Anyag fagyos falán alvadt vér lerakódik életnedv borzas keringése izgatott rezdülések. Sziklatömb *árnyéket táplál*.

Mesés rózsaszín görcsei kiske-kusza ágbogas disszonáns összhang intenzitása *feszültséget csapol* szavak ritmusán.

Víz körforgásán *élet* kontúrjai.

Sötétedés hősies fényei pulzáló elmúlás szorítása égnek feszülő idegeken át
sűrű hálózatos kapaszkodása sejtek áramos egyesülése föld porhanyós ígérete
végű szerelem.

Nyár kincseiben fény vibráló vezetése oszlopos összeköttetés ég és föld között
vég nélküli teremtes feszült lázas idegekben.

Szomorú búsongás föld vonzásában lankadó erő hajlott derék *sokszínű* élet
vizenyős állagán elmosódott foltok szürkésége.

Földszagú mélyedés üregében formáját vesztett széthulló szövetek idegek láza gyökerekben.

Körkörös *magány* aurájában terjeszkedő hullámok csobogása rejtekén zsigerek.

Alkotórész-hangulat varázsa félelem felszívódik ismert fák falak biztonságos
védőrétegébe zöld nedves hangtalan lélegzetében dobog reszketeg.

Hullámzó körforgás élő anyag szövetében hulló bájos könnyed emelkedés párolgó
lankadás bősége édes izzadás kínosan szivárog a vágy kínzó ínség riadt rémült *pánik.*

*Szenvedély*formák rejtekén fojtó minták vérző barlang elektromos idegháló
szöttese vibrál sugaras karok melegítenek.

Kínzó telítettség nem ürül koncentrikus körök tágulásán disszonáns ütközések
nincs űr fogadására frissülés nélküli állott víz nem mossa el a salakanyagot kiszikkadt
kavicsos szervek köves homokján vakít a sivatagi nap hevülő idegeket *őrületem.*

Búsongás rejtekén *biztos partok között* csordogál erősödő vonzalma növekvő szerelmében.

Sziklára épített *vár* zártsága magaslatáról messze látni részletek elmosódnak szabad
tág térben lélegzet feszülő szenvedély tágulása minden egyesül akaratában
ölelő karok felőrlő játszmák kilátástalansága nélkül.

Természet zöldje töretlen tojásban izzik a magma narancsok naprendszerének
tengelyén táguló lédús gerezdek harmónia érzetén árnyékos *kompozíciók.*

Fekete Carmen földszagú hódítása édes bája az otthonos erő a bizonyosság folyik a
víz gyönyörű szép lélegzés dús nemes száj a fej önnön körforgása elragad átfolyik a
víz akadálytalan forgó keringés zökkenőmentesen bedarál fájdalom nélküli tánca a
vizek felett barna gyökerekből hajkoszorú horizontján.

Tágas szabadság mély lélegzete magaslatok víziója vízcsöppjei gömbalak
összpontosítása minden lehetséges a lehetetlen bizonyossága *alázatom*.

Sziklatömbök csipkézett bája elmosódott dohos falak *ketrecek lehelete*
látható fájdalom a horizonton béklyóba kötve forró gyötrelmem izzó vas
megbélyegzett horizonton ősrégi ércek kristályok végeérhetetlen fekete alagút
időnként kékes fehér fényfoltjai.

Virágzás gyöngéd simogatása lankadó gyönyör édesdeden vigasztaló ölelés szomorú
sebezhetőség sérthetetlen befogadás átítatott szíromlevelek zegzugos tudása *szépség*.

Színes fény leveleink hullnak a föld díszei humuszán idő sivatagán alapoz a víz nap
színeiben lüktető szenvedélyes meleg *szürke telepen*.

Napsütött társalgás intim falak mögött feléget a lángtenger fényhíd vonzásában
vízbarlangunk az alap madár szárnya suhogása rebben ismeretlen légben képzei
ízeltő multiverzum vízben sziklapart zuhanása ég távlatain felhőszoknya rémisztő
hidege bugyogása hegylánc zártsága védett elemek lázától *kő* is érzi önnön hevülését.

Búbánatos négykézláb-járás tükörben táguló vízkörök harmonikus ritmusában fény
színei. Agancsos szépség hódító útja elemek varázsában fekete *búbánat* önmagában
elveszketten körkörös elmerül.

Piros szívek lélegeznek lángok tüzek sikolya hevülésében *gyarló pipacsok*
égető nedve izmos vonaglás izzik máglyán a lét a vér cseppekben a természet
barnás-zöld kékjén.

Dohos falak rejtekén összemos előidéző a víz repedéseket rongyosodás lankatag *virágzás*.

Kelet kincse hajlékony táncos rügyezés díszé hódol az égnek lángok kapuja előtt
illékony varázs gyöngylánca fenség homlokán ujjak dicsérő imája hódolatában sejtek
homokja pereg tánc védelmében ujjak szerelmes imája könnyed lépkedés a vízen.

Nedves szállingózás levelei izzó szikla a *köd*ben kupola körívének csúcsos vágya.

Sziklalény köddel érintkező redői ráncai hasadékok hullnak izzó magma-mélyben
megmozdul alá napégette víz koptatta tömböket.

Táguló oszlopsorok íve átölel sokasodó számuk bezárul *kupolám* égnek feszül
a béke visszhangzik üveglablakok mögött intim fémolvasztó fények melege kétség.

Róma fényei a Michigan-parton diadalívek *kolosszus* tüzes korona-fejem.

Csipkézett *orgona* sípjai pillérek szűkülő elefántcsont-toronnyá növekednek
színes üvegablakok kőcsipkében.

Fényes csigolyák alkotják a *gerincet*.

Lombborításos *sírkamra* suhogással bélelt nedvesség holdja oszlik fogyatkozik.

Elmosódott *bánatos arcok* hó árnyas sejtjeiben könnyáztatott hullámzó pulzálás
kesereg fehér tömeg levezeti cikázó áram vonaglását.

Fekete szemüreges spermafehérje árnyas karók hálózata törékeny *metszéspontjaink*.

Havas tágló figyelem riogató *szellemjárás* ébresztő kacagása felfal a közöny felszíni
arcok vetületében.

Kék végtelenébe elmerülő arc földbe ásott nyugodt mosolyú beletörődés vegyül
elemek morzsáival maradandó veszélyeztetett kísértet pihentető védő paplan
árnyékában odaadó tágra zárt szem cikázó nyíl villám vibrálásán hullámzó szív
rezgése szemek szemek szemek sós ízű arc *szemlélődik*.

Kidöntött farönkök lángok árnyain földszagú bomló konzerválás kacagó keserű *humusz*.

Fehér folyam keresztre feszül homok nem szűnő sodrását homályos lepel lengi körül
tisztaság harmatos fénye vízesés párolog elmosott zöld határán a vér nem fagyott ömlik
zuhatagos alámerülés a keresztből szivárog porhanyós föld zugaiba vörös izzás napkorongja.

Fehér cikcakkos út idegnyúlványai fehérjék magömlés rejtelsei feszített vérplazma
hegyháton szilánkosan csörgedező *patak*.

Szakadék sötétje mentén hullámzó közegbe hatol feszülő energia kék horizont
üregébe ürül hullámzó *elemek ujja* sziklafal vérvörös ölelésében váladékos meleg ölben.

Hajlékony mozgékonyág körkörös *fűszálakban* lebegésem víz önnön hullámozása
levél didereg langyos szélben.

Zavarosan fodrozódó idegek felhők árnyékok játéka sejtek tömege kérdés nélküli
ritmikus kacaj *zöld igenlés* csábító bólintás csalogat.

Vízi nádas rejtekén szeráfok őrzik szépség álmaikat földszíni habok kalászkok a lében
csivitelő nyugalom.

Otthon illata zöldben ismeretlen forrás örömteli bugyogása patak csörgedez fényes vízcseppekben *remény* szivárog humusz sötétjén.

Homokos földdarab gyéren nőtt giz-gaz *kidöntött fakirály* dermedt nyugalma riadt áramos sikolyom gyilkoló egyensúlyozás kidöntött fakirály lövell a mindenség ujja boszorkány karmai gyilokkal vizeken elterülő vitalitás zöldell a kidöntött fa erek bozontos dzsungelén burjánzik vibráló borzongás libabőrös az éj.

Vastartalmú *vízcseppek* törik az utat ügyeskedők sziklafalon repedések irányítják őket hasadékokon meredek a hullás hirtelen gyorsabban vonz a föld magához édes lankák nyugalmán csendes víztükör végünk agyagos sár és talán még valami más.

Árnyak tengerén *piros vízesés* zaklatott ritmusa sikoly az űrben nincstelen.

Ráncok redőiben kukucska a magány lángjai falják örökön véres húscsapat idegrendszerét. Kígyózó ráncok fénye szakadékos zuhatagok csobogásán véres patak csörgedez vibrál fehér sugárzású intenzitás.

Játszmák kacskaringós útjai tüzes magma felszínén örölnék idegek szenvedélyt láva tör elő.

Megbélyegzett izzás ölelő karjaiban lángnyelvek zsigerek szomszár heví a piros titok.

Szél játéka lüktet idegdrót didereg sír a közöny vágy múltján apályban a *dagály szerelmese*.

Színek élén *játszik ideg* fáradt unalom fókuszál szépség a csillapíthatatlan űr kielégítetlen szépségben az űr fal szépe fáj a sűrűség csordulásig és elpattan az ér eszeveszetten vibrál duzzad a vér cirkulál sugárzik.

Duzzadt húsu vízesések hömpölygő *energia* láncolatán fehér gyöngysorok fekete kontúros vonalán hegycsúcsok határán barna homokon.

Születés peremén rácsok mintákat rajzol vízen a fény hullámszik karmester ujján bolygók vonzalma holt határ vibráló sugarakon tömegelő genetikája hullámalakban hömpölygő hullás-emelkedés ringatózó áramlatokon *üresség kínja* égboltra lép.

Utcák fogazata szörnyeteg falja az energikus zöldet sápadtsárga homlokzatok rózsaszín álma.

Kék lepedőn vitorlás hurcolja házak terhét eszeveszett szédület kaotikus szépsége űr lüktet húscsapatban hulló vércseppeket elnyel *mágnésarc* megkötöz és követel.

Lüktető dobogás másik erét metszi éles vagdalkozás kiürült száraz csatornarendszer nedvességet szomszárhozik.

Hasadó mag sugárzásán poshadt víz frissül forrás hűvösén szél reszket *ritmikusan*.

Szalmatetők földszínű védelmében napraforgó mindenevő intenzitás lángol lüktetnek rácsok mindenség erezetén elvetett a *búzamag*.

Félelem viczorít éles fogak harapófogó úr sötétjén vágy hevül pusztító láng reszket felfal üres idő fekete lyuk-üreg.

Máglyán elég a *tűzidő* feszítő izzás didereg feszülő hasadék időnként tömött és kebel duzzad vérszopónak és önerő egyensúlyoz szakadék szája fölött.

Lávatengerszem cirkulál örvénylő *génspirál*.

Színes látható anyagon mindig a *fény*.

Sűrű minták hálózatában színes intenzitás áramlik vérző sűrűség kitör kirobban az energia összetartja a csillagot rendeződik a felrobbant anyag szépség alakzataiban *csillag-anyag-idegzet*.

Köd lehelete lopakodik ráül tejfehér gomolygás sorsképek villanásaira vibráló alapanyagon sziget meredő árbo *szürkületben*.

Zöldalapú próbálkozás *fű* suhogásában-susogásában lángoló pillanat.

Védelem karjaiban édes könnyedség mosolyog a piros bolygó fehéren.

Zöldes foltokon gomolygó *testek* víz hullámain.

Füstös élet párában kuszán lengedező *búzaszálak* fényspirálok nedves felszínen.

Beláthatatlan vég felé fénycsík nyugalmán alagút oszlopai *védelmeznek*.

Női alak libeg-lebeg ritmikus hullámain.

Rózsaszín *kard* hull alá rózsaszín csíkozású égen.

Irány nélküli fodrozódó víztömegek hullámain püföli a levegő súlya.

Ezüstös ágak fénylenek gyönyörű kék árnyalatain vibrálnak *görcsös fakoronák*.

Kékeszöld hullámok lángjai égnek csapkodnak ködös-párás elmében *ősi mesés* sziklafal csúcsosodó legendái rózsaszín álmom-öröm fényében.

Színeid burjánzó ujjongó öröme *üdvözült gyönyör* tükreben az arcom.

Szerelmetek végtelenében bíborba burkoltan bezáruló *égető magány* fénylő komor arca.

Almák vörös gömbjében felhasznált kozmosz süvít gördül az energia hullámszik a spirál.

Melegítő testek tömege lázfoltos tüzes vágya ölelve-kivetetten zöldes kék viharban fény engedelmes *rabságában*.

Kivetettség láz a fában függőleges irányú kényszer feloldja a föld anyagát felemészt föld anyagát az üres változékonyság.

Sok kis fej üdvözöl, integet a színes mindenség igézete birkózik groteszk ábrázattal a legnagyobb a *kék színnel*.

Vízben tükröződő mesebeli város vagyunk évmilliárdokkal *terhesen* képeinkben.

Kincses sziget hullámszikát meséid olvasom égető-forró sivatagét mosolyog hűvös gyönyöröm mélységes felszínén a *köd*.

Ösrengetegben megfoghatatlan szépség vibráló lángoszlopa rettegő *pokol csókján* burjánzik a köd mélységén.

Kavargó örvénylő rengeteg *légies álmai* erőteljes vihar szelén is az éteri nyugalom kék vize.

Denevérek szörnyetegek álarcosok farsangja halálmaszkok rejtett fénye alakos alaktalan vibrálás hatalma közepén a szíved szem-lélek eszm-élek színeink behálóz a sötétség lángoló polipkarja a kacér vég a fekete pont a fényben *tündököl és ragyog*.

Termékenység öleli íveli át primitív világ formáit színekben töredezett őserő a megfeszülő forrást nyüszítenek kínjai.

Női alak fekszik áldozati tányéron kis falat az ég és a szépség csemegéje felajánlott tört kenyér beteljesült fehér ostya a passió stációi útján keresztek és koponyák kincse mindenségből megszülető világ körkörös létezés nőalakban örök álmom örökön-gyönyörű *női forma* kiszolgáltatott megtört törékeny vak groteszk élő halott gyönyörűség torz formáiban pusztuló-teremtő határtalan kilép a vízből ködbe vész a parton a beteljesült álmom a fehér ostya-kör a fénybe megérkezett gyönyörűség.

Pusztulás halál sötétjén kékeszöld fényzivatar álma sírom hervadt virágai színes keresztjei várják vibráló tűrhetetlen *zsenim*.

Léggel keveredő vizeim lángoszlop sivársága napfürdőben szürkés sivatag kivetettség szikláit szúrnak *ősi lélek* lángjai.

Napégetett zöldeskék szemem táncra hívják Van Gogh napraforgói *öröklét-magok* sugárzása narancssárga önkívületben vizes lég tüzes föld hullámain robbanó szerelmem melege tiszta fénykörei a napnak átjárják testem áttetsző vízcsöpp-ürességem narancsnapom tűzgerezdein arany-angyalok színről-színre látnak.

Fénytől előrebukó *zsenge virág* hamvas arcán üde visszafogottság idő-erőtér ölel kínzó zártságot.

Örökkön az *ég fején* kacér vöröse ferde kékség szeme formálja szűzies szépségét.

Kivetett kék szeme határtalan ígézet földi napsugára éget merev *édes-kés szemek* melegség körkörös körei ölnek halnak.

Végtelenbe *hörpint* virágok közepén a sötét.

Görcsös *csontváz-kezekben* a fáradt gond kapaszkodik a világ szomorú rabsága siralmas élet keresztjén könnyörög tanácstalan töpreng ráncolt homloka örökkön nyitott szépséges elmében.

Föld ereje összeköt életeket elkap minket szerelmes körtánca.

Megtört szárnyalás nőalakja *leveles égen* hörpint szép világokat burjánzó szerelmes tánca éneke.

Fény töri meg merev rideg hús-vér szikláinkat egyszeri rettegő-pulzáló létezés fagyát pirosas kékség jéghideg láz forróságát.

Görcsösen szenvedő fái tekergő labirintusban fényes kardja vezet integet a szépség kényszerít zsibongó égbe jeges láz élesen *kinevet*.

Zöldtűskés zivatarban napkorongok szürke égen körkörös napraforgók fordítják fejük *forró arany* felé a búzamezőn.

Érett narancssárga gyümölcs a nap vérpiros leve elfolyik meggyötört arcokon barázdákat hiába éltet a születés szürkésfehér repedezett *szikes föld* tört tükrén meglátom magam undorító szép istenségét.

Pirosas halál mély ölén forró sárgás napom tüzes erő-test gyönyöre karja-lába öl-el
ősprimitív meleget hasít fekete villám szürke formás vonalakban a lidérces pusztaság
szívalakú *torzult fejem* isteni aranya.

Rózsaszín köd hatalmában tapasztalás kincsestára.

Egek arany búzamezőin életem *gyöngyöző kincsei*.

Csodák tenger-egén reszket vásári nép káprázatos felszín izzadtságcseppekből épül a római
nép rabszolga-hadserege könyvek szobrok képek közt lebegnek a köd a *Grand Canyon felett*.

Nőben a férfi karakter megolvad fekete üreg lábai közt fényes-fehér *sejtek* játszanak
kimerevített pontokba hullnak szerelmetes édes álmaim.

Sápadtsárga villámai hullnak *aranyló porzivatárban* dicsőül megtermékenyül megfeszített
tűz halála rettentő láz iszonyata.

Zuhanó halálon örködik háromszög szeme gyönyörű élet titkai tejfehér ködben a nap
spirális labirintus vezet hangjait a *sorsom*.

Szerény-szelíd koronázott szépséges méltóság díszei *kacér ég* virágai mosolyában
áldozati tömjén a mindenhatónak.

Szelíden köszönt az *élet nyara* hullámos ég vizén domboldalon kicsi ház.

Folyton-folyvást folyik a föld töredezett színein hullámszik az *elemi halál*.

Művi-műves kimerevített kép elektromosság hullám-homokján *élettelen élet* nyári
napom kínos halálos mozdulatlanság fény kísértetei nyílt ketrecben.

Káoszban éles merevített képek *látomásaim* hálós rendszere néz.

Szelek szárnyán *női kar* tánca napvilágított szalmaszálak sárgás pusztaságon.

Tompított nemes színeid fénylőn fehér *sugárkeresztben*.

Elhullott pazar élet tápláló díszei *leeratott* búzamezőn ködfoltok árnya.

Napsütötte búzamezőn isteni máglyán elég a napraforgó orgazmusában *fénytetem*.

Óceáni hullám pirosa álmok varázslatában mereng határtalan *hangja elvész* fényes vörös hullámain.

Orgonasípok hangjai geometrikus hálón alakzatai művészet aranykora zárt *égi formái* sívár sivatagán aranymadárban szűkülő perspektíva.

Elragad a pusztulás: homályos színrengeteg tört szimmetria *áradó eltűnése*d életed vonalain fagyott szomorúság.

Határtalan tudás szeme körül barázdák: forgó búzamező vörös sebei égető napban hideg fény *megöl* tébolyult máglyán a magány az isteni szerelem.

Környezet formái által terhelt töredezett agyunk rejtett torz szörnyetegei kancsal szemei sötétjén az ördög szarva előre gyártott *rendszerei*.

Lidércfény uralma összetör fekete vonalú börtön rombol a holt vágyakozás a ferdeszemű démoni had ígésétét tűröm állatok erdejévé *hullok*.

Zöldeskék halál csontjai omolnak törékeny földbe megtér a fény muzsikál hullámzó élet ős-kékség öl-el.

Kísérteties fény elől bújik suhogó gyászos fátylak mögé égető föld tüzén a villámsújtott karóba húzva.

Rózsaszín műváros fogain átsüt tűzpiros identitás tükrében az *örök női én* ősárnyéka szürkés-kék szemek falai védelmében isteni lény.

Rettegve szenvedő *görcsös fák* karmai ég föld és pokol színein táplálkoznak.

Szenvedés tüzén égbe tartó *törzsek* máglyán elégnek por-hamu-köd vagyunk isten fény-szemében.

Szörnyeteger lesnek rád nyitott vörös sziklái pokla előtt fény hullámain alszol tejfehér köd leplein zuhanás védelmében.

Fekete zárt üregében *növekvő haj* éjszakája.

Vibráló giz-gaz *betölt* sziklás szakadék poros közeg holtan szép horizont.

Izzó kérdések köre *verejtékező magok* ölen tátongó szakadék csillag vonszol kullogok felszínén öklendezem napraforgó szirmait édesen dúdol ringat fák aranykoronája táncos csókos ölelés.

Napraforgó szirmaiban csókolóznak a fák *aranykorona*.

Futás kényszere nyílt tér hajnalán suhogó holt fűszálakban tágul az idő pereg a pillanat *szemcsés sejthomok*.

Vízesés-káosz csókokat lehel gyöngyhabos forma harangok zúgnak a parton *szürkeség*.

Táguló világegyetem pórusán elmerülök szépsége holt szerelmében *nyugalmam*.

Napfoltos *égszínkép virág* zöldleveles vize vaspántos babérkoszorú díszített kő szoborfejem.

Penészes virágzó vágy kőszobra aranyhalak spirális örvénylése a *horizonton*.

Tűzrózsa vásott arcán homoksivatag pereg hullámzó leplek táncán vörös szirmai viharos alakulás.

Leveles fa üregében zölderés görnyedés lankadás *földroham*.

Szerelem lávaföldje bugyog csontok halmazán könnyed bárányszerű fátyla.

Föld *hasadékán* kereszt tör arany alakba elemek pillangók.

Kínos test leple bugyrai zölderés keringés ideghálós *csillagzat* aranyaaurát táplál napsugárban formákat alkot tündököl trónján csúszó-mászók szemétdombján.

Árboc keresztes vonulása részeink megfeszített tüze nyilall *összetart* hullámok zöreje fényben kísért a félhold árnyéka.

Zártság alakos sötét sugarak leheletén glória sárga ívén a pokol-úr törik meg testszínű *akarat-energia*.

Alakos rendeződés véredények palástján idegek üzennek aransugarak ívén rétegeken *a mag titka* szilánkos szakadék csipkái akarat ketrecén.

Könyvek csilingelnek *szárnyas oltárom* föld színei tündökölnek.

Ismeretlen sötétjén a tüdő fényhullámos szövetén örvénylő sugárzás *spirális rejtvénye* génben az emberlépték-asztrológia drágakövek.

Hulladékok szennyes vágyakozás sugárzása spermaáramlat.

Aranyíves *térdeplő figyelem* belső szem zuhan fekete üreg csendjén tengerkéek sugárháló szövődik pontok káosza hullámok hátán gördül tova örvénylő sejtspirál együttes hódolat csonkított arany szárnyalás testünk színfoltjaiból a könyv márvány kövön.

Folyékony állagú töredezett testben vérvörös tövisek izzó lángtengere *fekete szerelmek*.

Nevek-nevek sakkjáték-figurák lépések hálójában vergődnek.

Izzó magma hő-tengere dobálja darabjait forró kő hasadékain. A vulkánkitörés *új szabályt* teremt.

Összpontosított csendben erővonalak bájos körök tánca fodrozódó szépség csillámlik állandó hullámozás fényes rezgésén.

Színek összjátéka pulzáló akarát gennyes kódban *hiúság* gúnyol életminták éden-poklát színes színpadon.

Dobogás lélegzés rejtőzködő erővonalak ritmikus dallamai megkínzott bolygók sötét pályán tekervények törvényei forgató erejének akaratóban kering a fényért hatalma *drótjain* körei.

Ruháiban önhullámaira hangolódás hasadó mag ritmikus törvénye összetart görgeteg hömpölygése téridőben szürkeség szobra *láncon* emelkedik.

Fodros hullámozás absztrakt létezésén aranyhíd távlatain betakar habos felhőpaplan nyugodni rest *képi képtelenség* ágyát vetem meg naplementén csapdosó verdeső szárnyalásban.

Rózsaszínes fekhelyemen lemenő nap repdeső rémei szakadozott gomolygó ködben *sötétlő horizont* rabjai.

Zöldmoszatos Lánchíd melegítő bogárkái fényében lusta békés köoroszlánok örök pihenése mosolya liheg reszkető szorongásunk halott *nincstelen árvaság* a turulmadár széttárt szárnya alatt pimasz csikósvágta ostorok pattogásán ágaskodó lovak megfeszült izmai kopogó szeme.

Jamali-kör

Fehér krátere fényes örvény *holdapa* sziklái merednek kőfoltos az űr pusztítja tarló testem
vérző üstökösök útján víz riadtan végveszélyben porhanyós föld hangyákkal.

Herék kincse vízbe merül merítkezik táguló körökben. Fogak között megfeszített húsa
szellemek mezején az űrben piros érhálózat duzzadó rendszere vérző meleg kék villámait
levezeti természet színes lüktetése fekete üreg mélyén.

Keserű búsongó ívű nőalak föld tengelyén a tüzes magma öl piros virága száján a szenvedély
világűr színeibe zuhan bomlása szemcsés rögzös állaga porladó női humusz-test *amor nyilai*
hegyén zöldmoszatos halál penészes a hold fala comb viaszos bőrén hullik a vakolat
gyászüregek fekete szembogarak ölén a vérzés lassacskán elég kormos odúk kilúgozva vér
helyett termékeny talaj lefelé konyul szája gyökér izzik szem lencséjén kígyó lángtengerben
tekeredik az ég bomlik az agyagos fal sötét üregében végső pusztulás kacsint elmosódó piéta
fejre űr sötétjén foszló szenvedélyek merev szem fókuszál könnycsepp táplálja a sarat a
világűrt színeinkben gyertyaláng sugarain fényes lombkoronák dűsvérű ereken át vörös tócsák
szivárognak szemcsés hálózat rejtekén.

Fehér plazma folyik világűr sötétjén szárnyas hódító hasadó mag energiája glóriát teremt fakad
fröccsen az űr fényárban földi létezésünk irányai középpontban *feszült sűrűség*.

Forró lávába temetkezik sír a sírűreg fényes vér emberi test fehér izzás vörös folyama
sejtplazma forró láva sötét tátongó űr riasztják falánk árnyékok elvonul a *forró láva*.

Születés szárnyakkal gének láncában repülés bizonyossága élet eleme a tiszta lég a tüdő izzó
kohó lángokban talaján szenvedély teremőjében halni akar tüzes világban a rokonban világra
hozza a lángot a tüzet akarata szerint halni fényes boldog űrt teremt vonzása árnyék nélküli
megsemmisülés forró sugarak behatolásakor. *Icarus*.

Hullámmozgás testeken keresztül bábokat mozgat forgó keringés véredényeken áthatol falai
lassacskán hullnak sugárzik a gyújtópont teremt a fekete fókusz.

Űrbe hanyatló szeplőtlen szemérmes keringő forgás körén szüntelen ritmikus utazás
gördülékeny készen kapott egyetlen szűk ösvény látószögein dobog táguló mindenség.

Pokol sötétjén világító tűz örvénylik elhullott vér tengerén sokszínű halálon felfrissülök
cserélődöm átváltozásaim.

Görög oszlopokon leveles fatörzsek redőiben tekeredő idegek ráncokon léghiányos
szeretkezés fehér nedveitől *párás az űr*.

Kékesszürke ködben görcsös föld rögei a múlt feldolgozatlan porlik élteti a vágyálmot akarat tüzeiben sorsban *piros rend álma* betölti az utat kínok zuhatagát porhanyós lángmagot foszló-bomló levelekkel könnyed kékség élteti öleli burkát tüzel izzó vér hulló levelei az űrben kristályos köveken.

Hull a levél a fáról fehér ködben rózsaszínű álom pillangó tiszta szirmai széttárt szárnyak örvénylése évgyűrűk fekete ránc a láng tűz ostora kontúros véredény űrszövet spirálon öregszik ritmikus ismétlődés feszülő erőtere örvény alakzataiban kiszakad szárnyaira mutat az ujj. Tűz férgei *szivárványban*.

Űr lényei naprendszerek rejtekén ég kékjét okádja *szószírom* rögs föld hidegét sugárzó vegyületek tápanyagát ellensúlyozza víz naprendszerek rejtekén űr lényei szürkén hulló levelek giz-gaz örvénylése spirálalakban lebeg a sors bolyongás ujj hegyén porzó vonzásában tekereg.

Hullámzó földgerinc karjának erőteljes csapásai hasadó mag sugárzó szirmai örvénylése a szélben *szépség varázsa* illatos mágnes széttárt szárnyú zuhanás verdeső vergődés lángok martalékaként keresztre feszül a tűz test piramisában a nő rétegvize csörgedez szirének tánca fürdőzése énekük hegy belsejében hullámzó hatalom.

Erek idegek siklanak ölelkezés hullámai szemcsés hínáros világűr *szimbólumok színeiben* meleg sugárfolyás emberi képzelet formált alakzatai szigorú pulzálás színes kihívás és odaadás lángnyalábok mezején napraforgók az égen.

Végső vonalak kiszakítanak izmok vérekes szövetéből karmok tépik a húst körmök hegyein méreg lövell örvénylő fekete hullám apránként vájja fűrészfogát hasít bedarál véredényeket sejteket *végső vonalak* befogadnak elföldelnek takaró határol zöldben.

Bomlás sugarain pusztulás pacáin *életalakzat* körvonalazódik érhálózat falán fekete spermaáramlat idegek önkényes formátumán rezgéseink tüzes véráztatott körök.

Lángoló lepkeszárny hegyén *kék örvény* mélyül szakadék hasad pillangó melegfényű szirmán úszik az ég tengerén kavarog.

Kékség *ostoroz* a spermamag hullámok taraján hínáros égboltozat kisse-kusza törvény vérekes lángjai oszlopos nemiség vadállatai piroslik a száj elnyelnek az űr csalogató szemei.

Moszatos víz ege kavarog ülőhelyzetben a barna rögs test ölelő sugarak burkában *kék vágya* porlasztja a görcsöt aranyeső villámai égetik a port világűr lüktet levegővételben feszített telítődő sűrűség intenzív forrongás szárnyakkal a gyöngyért.

Rögs tűz alakot ölt önkényes kereszt kínján pusztulás fekete szakadékan lángnyelvek égetnek forró szövet levegőég vizein *gőzben az agy*.

Mandulavágású szemben spermaáramlat létrafokok csillagain utazás tüzes gömbjei kereszten izzó *függőleges* lángrostok árnyékai. Vérzik folyik az elrendelés.

Száttárt karjai holdkarika ölelésében izzó gömb folyékony csurgatott anyaga vérplazma lángrostjai szövetén pusztuló teremtés anyaöl úrjén légüres kereszt *megnyílik a föld*.

Vizes lég lábnyomain lángerekben a *fény gerincoszlopa* kivágotott áramos telítődés vízáram idegek áramlata megfeszített borzong ostoros spermajáték fénysejtjei a vízen a teremtés lángoló csipkebokor kivágotott nap rózsaszínű vágyálom.

Vízínövények nem eresztenek hínár tekeredik idegek hálózata burjánzó börtön fehérje-örökség lángoló rejtély az *álmom szökőkútja* átütő élénk természetem árad rózsaszín viháncolás fantázia madarai képzetekkel.

Könnyeink hullnak a levelek a könny. Megcsonkított napraforgó melegen lábnyomok angyal szárny *zsigeri a halál* margaréta közepén vérzik a kukoricaszár kaszál üveges jég hideg szem fekete kontúrral beesett üregébe álmodik alvadt vér.

Agyagot égeti tűz heve fejtetőn keresztet láncolata cseppben tenger arca leveleim por-humusz földjén.

Napsugár-hím vesszőn a *színes teremtés* fekete kontúrba született piros száj tört rögök között lankad a szárny napsugarak szirmain az ujj egén természet rövid virágzása gyönyörködtet kietlen sivatagon fényes fél rothadásos egén.

Ábrázatok ős érzelmein folyik a véres folyó a *szenvedély* unásig a vágy szűk természetben hasadó magok törik sziklákat táguló négyyszögletesített körökben.

Csonka szárny bekebelez a víz sötét ürege.

Fénysugárban a *hold* szemmel tart sebességkülönbséget szögek pályák törvényét emberi ábrázattal.

Feketehajú *úr lánya* napsugárfürdőben a piros száj virágzása homlokán a gyémánt szerényszelíd koszorús álmom közös forgás közös sors szerelmesei önerő pályáján örök társak büszkesége ölen szenvedélyes tisztelet fényárban úszó szerelem hullnak melegítő sugarak moszatos ázott arcunk barnába bukik rothad humuszrögök a fekete üreget éltetik.

Fényt könnyezik *csillagos úrt* álmokkép szeli át fehérarany láz tudattalan jegyzi el a bukott angyalokat napfoltos hangjai jövő horizontján ihlet mámora magerő energiájában úszkáló repülés vizes szövet a csillagos ég érhálózatában forró magma napfoltos fehér kékség tűzmagma egén a csillagok magma tüzes égen.

Fény cirkulál fehér masszív karcolt tömbben sugárzó emlő táplál fekete kontúros üreg teremő energiája ujj varázslatán a természet lélegzik cseppfolyós rög sebes görcscsomók izomkötegei közt a *fehér masszív tömb* hullámozásán karóba húzott napraforgó áramló fejtetőm aranyhajjal a nap csillagok idegzete öntörvényű odaadás pályáján sugárzó hullámmoogás auránk a napkorong pulzál fehér oszlopon karcolt szív és ideg.

*Bagolyarcú ő*s mindig újszülött fénypontok ködös hullámtengeren lángfatörzsek tűzsebei elektromos ujjak ívén fénycsóvák a halántékon fekete árkok mentén érhálózat folyórendszere a földeken szervek görcsei hullámokon levezetődnek villámcsapott izomcsomók ázott földeken vizenyős szem csöpög táguló körívek középpontjában sugárzó gerincoszlop szárnyaló madár a kereszten tollain a levélerezet szervek felszínén a föld göröngyös vizenyős kampó a szem sötét lyuk lángtörzs-idegzet fénygyökérzetével a sötét turbulenciája fényes ujjon fehér virág levél fő erén a csillag sziklakéz-sugarai fehér lepelben a sejtek test és váz fekete üstökösei a sötét szemű úr és szép sugarak hagyják el a Keyhole Nebulát.

Fénytengely-erő körén rózsaszín álom kék egén madarak hullámozó szárnya ködös szövet agy barázdáiban rendeződik a violaszín anyag napkorong ívén az izzó lidérc határvonal vérzik tátongó sötétség felfal az üreg fényes gomolygást fényesül a gomolygás fénytengely körül.

Űrben természet színei tátott szájú sötét zöldfényes moszatos erezete *vízszövet* liliumlevelei fényes tengelyen viharos rózsaszín virág árnyait átszeli a csend összetart gáz- és vízburkot fényes tengely fehérizzású sebek spirálisát lüktető vízililium-leveleket álma forgat sellőuszonyt működő vulkánban.